

Zajedništvo

POŽEGA, PROSINAC 2017. ■ GODIŠTE XI. ■ BROJ 72 ■ ISSN 1846-4076

DOGAĐAJNICA

Obljetnica ubojstva župnika Julija Bürgera u Slatini

Biskup primio pomoćnika ministra Križića i hrvatske branitelje

Apostolski nuncij u Republici Srbiji posjetio Požegu

Blagoslov novog dječjeg vrtića u Požegi

Osamnaesta obljetnica uteviljenja požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra

Četrdeseta obljetnica Župe Rešetari

Dvadeset peta obljetnica Župe Kraljice Svetе Krunice u Novoj Gradiški

Proslava sv. Nikole u Pleternici

Svetkovina Bezgrješnog začeća BDM u Novoj Gradiški

ŽIVOT MLADIH

Djeca s posebnim potrebama na slavlju sv. Nikole u Katedrali

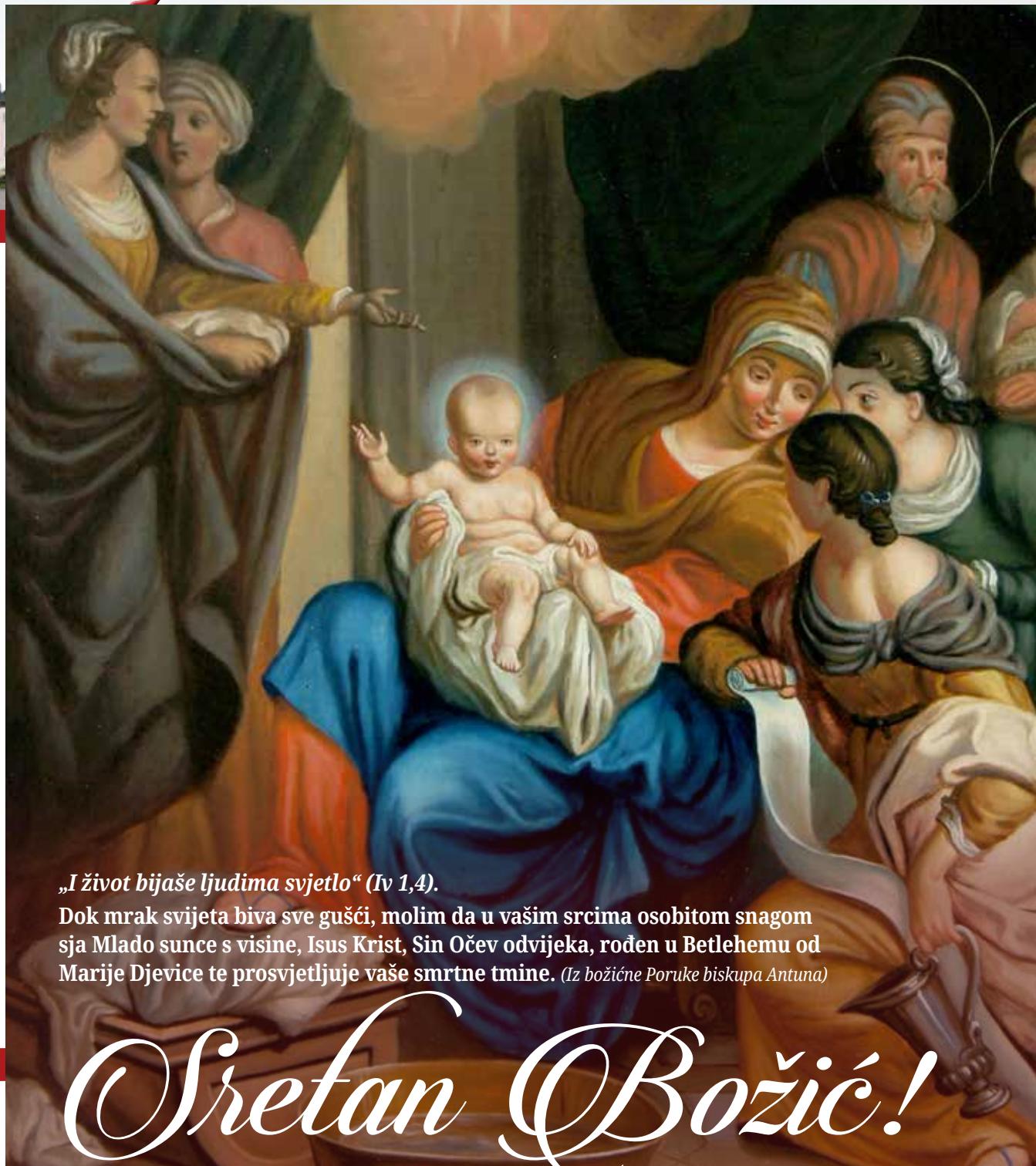
Predbožićna priredba u Katoličkoj školi u Novskoj

MOJA VJERA

Davor Huška, pomoćnik ministricice regionalnog razvoja i fondova EU

DUHOVNA MISAO

Piše: Josip Krpeljević

PORUKA POŽEŠKOG BISKUPA ZA BOŽIĆ 2017. • str 2.

HODOČAŠĆE HRVATSKIH BRANITELJA U VOĆIN • str 4.

MISA ZA UBIJENE SLOVENSKE SVEĆENIKE • str 16.

PORUKA POŽEŠKOG BISKUPA ZA BOŽIĆ 2017.

I ŽIVOT BIJAŠE LJUDIMA SVJETLO (Iv 1,4)

*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
cijenjeni vjeroučitelji i bogoslovi,
dragi vjernici!*

„I život bijaše ljudima svjetlo“ (Iv 1,4).

Dok mrak svijeta biva sve gušći, molim da u vašim srcima osobitom snagom sja Mlado sunce s visine, Isus Krist, Sin Očev odvijeka, rođen u Betlehemu od Marije Djevice te prosvjetljuje vaše smrtne tmine. – Sretan vam Božić!

Svetla zagrebačkog adventa

1 Tmurno vrijeme potrajal je nedavno duže od tjedan dana. Učinilo je našu svakodnevnicu sivom i bezvoljnom. Konačno se pojavilo sunce. Odnekud se probila jedna zraka i do moga radnog stola, prelomila se na prozorskom staklu te sa sobom donijela sjaj boja u čijem je svjetlu sve postalo drugačije, pa i problemi koje sam nastojao rješavati. Život je dobio neku dimenziju radosti i uzvišenosti. Snažno sam obnovio istinu kako smo stvoreni za svjetlo a ne za mrak, te da je radi toga naše postojanje popraćeno silnom čežnjom za svjetлом.

To nam na svoj način svjedoči i Advent u Zagrebu, koji mnogobrojnim svjetlima oduševljava posjetitelje. Očarani gradskim svjetlosnim scenarijem, mnogi ljudi kao da su po njem otkrili sebe u nekim izvornim sastavnicama svoga bića. Minulih dana kad je Zagreb po treći puta proglašen najljepšim adventskim gradom, čulo se veoma zanimljivo mišljenje. Voditeljica adventskog projekta protumačila je kako je Beč – a uz njega vjerojatno i neka druga svjetska mjesta – po svjetlosnim efektima možda privlačniji od našega glavnog grada. Ali, ustvrdila je, Zagreb je ljepši od njih zbog toga što brojni njegovi građani i posjetitelji žive otvorenost, toplinu, blizinu, zajedništvo i radost, stvarajući ugodaj posebne ljudske dimenzije. To naš advent uždiže iznad čisto komercijalnog projekta i čini ga izazovnim.

Božić nam doziva u svijest da se u lutanjima suvremenim mrakom nije ugasio naše hrvatsko svjetlo, Isus Krist, koji je sebe ugradio u naše postojanje te je već četrnaest stoljeća prisutan među nama.

Izazov božićnog svjetla

2 Zagrebačka adventska inicijativa, koja je zblžila i povezala brojne ljudе iz zemlje i inozemstva, podsjeća me na dalekosežniju Božju božićnu inicijativu: Rođenje Isusa Krista u kojem je uspostavljen najdublje zajedništvo između Boga i čovjeka, povezano nebo i zemlja, obasjana na naša smrtna staza, te su čovjek i svjet u njegovu svjetlu dobili neke svoje posebne dimenzije. Božić nam doziva u svijest da se u lutanjima suvremenim mrakom nije ugasio naše hrvatsko svjetlo, Isus Krist, koji je sebe ugradio u naše postojanje te je već četrnaest stoljeća prisutan medu nama. On nas poziva da mu se obnovljenom vjernošću približimo, kako bi nas obnove obasjao, međusobno povezao u zajedništvo ljudskog poštovanja i dostonjstva, slege i mira, zauzetosti oko onoga što je za istinsko dobro pojedinca, obitelji i cijelog društva. Isus Krist je Božja inicijativa za naše najteže ljudske situacije, o čemu svjedoči siromaštvo štalice u kojoj se on rodio te križ odbačenosti i prezira na kojem je umro. Božja inicijativa ostvaruje se među nama kao prisutnost Sina koji ljubi, trpi, tješi, hrabri, zajedno nosi naše terete siromaštva, umire za nas te tako liječi naše ranjenosti i izgubljenosti. U njemu je „život ljudima postao svjetlost“ (Isp. Iv 1,4). On je više od umjetnog adventskog zagrebačkog ili božićnog hrvatskog svjetla, jer je „istinsko svjetlo koje prosvjetljuje svakog čovjeka“ (Iv 1,9). Utjemeljujući život na njemu možemo s Apostolovom sigurnošću ustvrditi: „Ni smrt, ni život, ni andeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile ni dubina ni visina ni ikoji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našemu“ (Rim 8, 38-39).

Život prije i iznad onoga što imamo

3 Na tom temelju zacijelo ne grade oni koji je svakodnevno kod nas govore kako u Hrvatskoj ništa ne valja, kako se ništa ne može i ne isplati. Ovaj defetički pristup postao je životnom filozofijom određenog broja ljudi i u Slavoniji, te nas ta filozofija psihološki oslabljuje a na praktičnoj razini umrtvљuje. Božić nas potiče da se odupremo takvom pristupu životu. Oni koji su obasjani svjetlom blizine Sina Božjeg i zahvaćeni snagom njegove pobjedičke ljubavi nad smrću imaju hrabrosti u svakom životnom stanju djelovati, uvjereni da nema situacija u kojima ne bi mogli pobijediti. Isus Krist je snaga i pokretač njihovih životnih inicijativa i u najtežim okolnostima osobnog, bračnog ili društvenog života. Ohrabruju primjeri ljudi koji, vjerujući u mogućnost napretka kod nas, međusobno se udružuju, stvaraju koncept djelovanja, prave važne korake u poduzetništvu ili radu na poljoprivrednoj zemlji, ostvaruju pomake na bolje, čine svojim marom i žrtvom našu Hrvatsku i Slavoniju ljepšom, svjedoče da postoji alternativa pokatkad lakom donošenju odluka o iseljenju u inozemstvo.

Pogledajmo jedni druge u obitelji, na poslu, u školi i na drugim životnim mjestima pa zadivljeni svaki dan recimo: „Lijepo je što postojimo!“ Tako ćemo se oduprijeti napasti da vrednujemo sebe po onom što nam možda nedostaje, po zdravlju ili bolesti, po mladosti ili starosti, izbjegći ćemo da jedino tome posvetimo pozornost te budemo nesretni ljudi, prezirući ono što jesmo.

Božićna životna antropologija

4 Spomenuo bih još kako u navedenoj filozofiji tone u ljudima osjećaj i za vrednovanje života kao takvoga, iznad onoga što imamo, odnosno nemamo. Božić nas želi oduševiti za život, otvoriti oči za njegovu vrijednost i probuditi spremnost žrtvovati se za njega. Uistinu, ako sasvim ozbiljno promislimo, iznenadujuće je što svaki od nas postoji. Sama činjenica da živimo kao ljudi, kao jedinstvene i neponovljive osobe, od neprocjenjiva je značenja, te vlastito postojanje trebamo prihvatići sa zahvalnošću i radošću. „Lijepo je što postojim“, trebala bi biti naša svakodnevna jutarnja zahvalna molitva, u uvjerenju da je život najveća vrijednost koju smo po naumu Božje ljubavi primili. Pogledajmo jedni druge u obitelji, na poslu, u školi i na drugim životnim mjestima pa zadivljeni svaki dan recimo: „Lijepo je što postojimo!“ Tako ćemo se oduprijeti napasti da vrednujemo sebe po onom što nam možda nedostaje, po zdravlju ili bolesti, po mladosti ili starosti, izbjegći ćemo da jedino tome posvetimo pozornost te budemo nesretni ljudi, prezirući ono što jesmo. Zapitajmo se s Isusom: „Zar život nije vredniji od jela i tijelo od odijela?“ (Mt 6,25). Osim toga, prosudući sebe s polazišta života koji nam je darovan, stječemo sposobnost da s posebnom osjetljivošću i strahopštovanjem pristupamo tek začetom ljudskom životu kao neizmjernoj vrijednosti koju treba štititi. Darovanost života razlog je zbog kojeg prihvaćamo sebe u cjelovitosti svoje pojavnosti, bez pokušaja da našoj spolnoj odredjenosti dajemo značenje ideološki smišljenog roda, te postanemo žrtvama antropološke konfuzije suvremenog društva. Vrednujući život kao

Božji dar, crpimo snagu da novim žarom nastojimo oko poštivanja i pomaganja svakog čovjeka u njegovoj posebnosti: pripadnike različitih rasa i nacionalnosti, vjera i nazora na svijet, bolesnog čovjeka, starog, siromašnog, ovisnog o drogi, alkoholu ili nekoj drugoj nemoći, ugroženog na bilo koji način. Našu posebnu pozornost zaslužuju umirući, kojima je potrebna naša blizina i poštivanje njihova života kao nepovredive vrijednosti sve do prirodne smrti. To je antropologija Božića, Boga koji je rođenjem svoga Sina potvrdio naše ljudsko dostojanstvo i u kojemu je uložio ljubav svoga Sina na krizu.

Učvršćivanje kongresnih opredjeljenja

5 Navedeni pristup životu na poseban način učvrstili smo novim opredjeljenjima na našem Trećem biskupijskom euharistijskom kongresu u Požegi minuloga mjeseca rujna te ih ovoga Božića želimo obnoviti. Zahvaljujem svima onima koji su sudjelovali na tom važnom događaju o 20. obljetnici uspostave naše Bi-

Požega, 18. prosinca 2017.

+ Antun i Tomislav!

HODOČAŠĆE HRVATSKIH BRANITELJA U VOĆIN PRIGODOM 26. OBLJETNICE VOĆINSKIH STRADANJA

Našu nemoć zbog nepravde i neistine samo Bog može ispuniti svojom snagom i utjehom

Prigodom 26. obljetnice razaranja Gospinog svetišta u Voćinu i ubojstva četrdeset sedmero njegovih stanovnika, 13. prosinca održano je već tradicionalno hodočašće u to svetište kojem su se po deveti puta pridružili hrvatski branitelji, vojska i policija te rodbina voćinskih žrtava i poginulih branitelja.

Medu nazočnim javnim dužnosnicima bio je brigadir Drago Horvat, izaslanik predsjednice Republike Hrvatske, Josip Đakić, izaslanik Sabora Republike Hrvatske, Nenad Križić, izaslanik predsjednika Vlade Republike Hrvatske, brigadni general Denis Tretinjak, izaslanik ministra obrane i načelnika Glavnog stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske, župani, gradonačelnici i načelnici općina. Uz branitelje s područja Požeške biskupije bili su i branitelji iz Dubrovnika, Kastva, Slavonskog Broda, Zagreba, Zagrebačke županije, Čakovec, Varaždina i Bjelovarsko-bilogorske županije.

Molitva za nedužne žrtve

Hodočašće je započelo okupljanjem na Prebendi iznad voćinskog svetišta, mjestu teškog stradanja. Ondje je biskup Antun pozdravio sve nazočne koji su došli u Voćin da se kao hodočasnici sjedine s Marijom, Gospom Voćinskom u molitvi za nedužne voćinske žrtve i da im iskažu počast i zahvalnost. Obraćajući se hrvatskim braniteljima, vojnicima i policajcima biskup je rekao da na ovom hodočašću Isusovo Majci želi povjeriti njih-

Hodočašće je započelo okupljanjem na Prebendi iznad voćinskog svetišta, mjestu teškog stradanja. Ondje je biskup Antun pozdravio sve nazočne koji su došli u Voćin da se kao hodočasnici sjedine s Marijom, Gospom Voćinskom u molitvi za nedužne voćinske žrtve i da im iskažu počast i zahvalnost.

cima izljeчењe od nutarnjih rana.

Zadnju riječ ima ljubav

Potom je krenula procesija prema crkvi. Po dolasku u svetište, pokraj Memorijala »U Majčinu naručju« biskup Antun je rekao da taj spomenik svjedoči kako o nama i našoj nedavnoj prošlosti nema zadnju riječ razorna mržnja, nego ljubav graditeljica te izrazio uvjerenje da je Marija svojim suosjećajnim srcem primila u svoje naručje i nedužne voćinske žrtve kao i sve poginule u Domovinskom ratu, združila ih s patnjama svoga Sina, povjerila ih pobjedičkoj snazi njegove ljubavi koja je moćna darovati im puninu života i mir u Božjoj vječnosti. Zatim je u prigodnom recitalu »Blago vama koji bijaste na gori«, pod vodstvom trajnog dakona Zdravka Ticla, autora recitala, spomenuto svih 47 imena ubijenih voćinskih stradalnika. Djeca u bijelim haljinama postavila su oko Memorijala isto toliko upaljenih lampiona, uputila u nebeske visine jednak broj bijelih balona sa svjetiljkama, a biskup Antun je položio vijenac. Zazvonila su sva zvona voćinskog svetišta u počast žrtvama a svi nazočni krenuli su u crkvu gdje je biskup predvodio euharistijsko slavlje za duše poginulih Voćinčana, uputivši na početak tri hodočasnička poklaka liku Gospa Voćinske na što su nazočni odgovarali pjevajući »Blaze na ti što povjerova«.

Ljudske ograničenosti

U homiliji biskup je rekao da su mu poznati tereti koje nose hrvatski branitelji, kako oni osobni, tako i zajednički. Spomenuo je da je nedavna presuda šestorici bosansko-hercegovačkih branitelja u Haagu i smrt generala Slobodana Praljka unijela medu hrvatske branitelje nedoumicu o onome

Obraćajući se hrvatskim braniteljima, vojnicima i policajcima biskup je rekao da na ovom hodočašću Isusovo Majci želi povjeriti njihovu radost i ponos što su obranili našu hrvatsku slobodu i dostojanstvo, kao i terete i posljedice rata koje nose.

što se s njima zapravo događa. Pozvao ih je da na ovom hodočašću razmišljuju o svemu tome u svjetlu navijene Božje riječi. Ustvrdio je kako ljudski sudovi dodjeljuju pravdu utemeljenu na zakonu, koja je izrečena i u slučaju bosansko-hercegovačke šestorke, da povjesničari nastoje dodjeljivati pravdu s naslova povjesne istine, ali da jedni i drugi ostaju u okviru ljudskih ograničenosti te se može učiniti da pravednost i istina nisu dostižne stvarnosti na zemlji. Istaknuo je kako nas Izajia prorok uvjera u prvom čitanju a Isus u evandelju da je čovjek umoran i opterećen a da ga Bog, moćno biće, želi podići i ispuniti svojom snagom. Biskup je spomenuo da hrvatski branitelji nose sasvim poseban umor koji nije telesne naravi i da im najnovija haška osuda može uvećati osjećaj nemoci zbog nepravde i neistine, ali da i njih Bog može ispuniti svojom snagom, ohrabriti i utješiti te da je to svrha i smisao njihova hodočašća u Voćin. Kazao je da je njihov dolazak na ovo hodočašće svojevrsni odgovor na Isusov poziv u današnjem evanđelju: „Dodite k meni svi vi izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti jer sam blaga i ponizna srca“.

Božja pravda

Biskup je istaknuo da iznad ljudske zakonske pravde ostaje Božja pravda ljubavi koja svakog, pa i najgrješnijeg čovjeka i zločinca želi uvesti u njegovo pravo stanje, oslobođeno od zla. Podsetio je nazočne na Isusovu slabost na križu u kojoj je progovorila Božja moć ljubavi, praštanja i milosrđa, jačeg od smrti te da on tom moći želi ući u njihove živote, očistiti ih od tereta zla ako se za njega kaju i darovati im pomirenje. Ustvrdio je da se u tom smislu o generalu Praljku i o svima drugima usudujemo razmišljati ne samo u koordinatama zakonske pravednosti koju mu je dodijelio sud u Den Haagu ili povjesne pravednosti koju će im dodijeliti znanost, nego prvenstveno u koordinatama

su posvjedočili da nisu zločinci, a poznjeni su nepravdanim osudama, i da im moć njegove ljubavi podari puno dostoanstvo.

Na svršetku euharistijskog slavlja biskup Antun je pred likom Gospa Voćinske predvodio molitvu za Domovinu u kojoj je Isusovo Majci povjerio voćinske žrtve, kao i žrtvu naših branitelja i hrvatsku slobodu. Zahvalio

je svim nazočnim kojima su se svojim sabranim braniteljskim molitvenim srcem na ovom hodočašću susreli s Božjim milosrđem i ljubavlju koja pobijeđuje smrt, osobito organizatorima na čelu s Nenadom Križićem za uloženi trud, kao i svim braniteljima, članovima njihovih obitelji i svim drugim hodočasnicima te na sve njih zazvao Božji blagoslov.

Biskup je istaknuo da iznad ljudske zakonske pravde ostaje Božja pravda ljubavi koja svakog, pa i najgrješnijeg čovjeka i zločinca želi uvesti u njegovo pravo stanje, oslobođeno od zla. Podsetio je nazočne na Isusovu slabost na križu u kojoj je progovorila Božja moć ljubavi, praštanja i milosrđa, jačeg od smrti te da on tom moći želi ući u njihove živote, očistiti ih od tereta zla ako se za njega kaju i darovati im pomirenje.

MISA ZA UBIJENE SLOVENSKE SVEĆENIKE U JASENOVCU

Nikada ne pobjeđuje zločinac, nego žrtva,
jer je u njoj moć Božje blizine

*Na početku slavlja biskup
Antun je pozdravio biskupa
Stanislava, podsjetivši kako je
nadbiskup Alojzije Stepinac
uz pristanak onodobnih
vlasti 1941. godine primio
brojne slovenske svećenike
koje su Nijemci prognali iz
Štajerske, da su 132 od njih
određeno vrijeme stanovali
u Požegi u zgradici današnjeg
sjedišta Požeške biskupije,
a da su sedmorica ubijena u
jasenovačkom logoru.*

Užupnoj crkvi Uznesenja BDM i Sv. Nikole Biskupa u Jasenovcu, 20. studenoga euharistijsko slavlje za ubijene slovenske svećenike u jasenovačkom logoru predvodio je celjski biskup Stanislav Lipovšek u zajedništvu s požeškim biskupom Antonom Škvorčevićem, prepoštom Stolnog kaptola Ivicom Žuljevićem, svećenicima Novljanskog dekanata na čelu s dekanom Milanom Vidakovićem, svećeničkim aspirantima iz požeškog Kolegija predvođenih prefektom Marijanom Pavelićem te vjernicima jasenovačke župe, među kojima je bila i načelnica Općine Marija Mačković. Prije svete mise biskupi su pohodili jasenovačko groblje i ondje kod križa izmolili molitvu za preminule svećenike.

Smrt nema zadnju riječ

Na početku slavlja biskup Antun je pozdravio biskupa Stanislava, podsjetivši kako je nadbiskup Alojzije Stepinac uz pristanak onodobnih vlasti 1941. godine primio brojne slovenske svećenike koje su Nijemci prognali iz Štajerske, da su 132 od njih određeno vrijeme stanovali u Požegi u zgradи današnjeg sjedišta Požeške biskupije, a da su sedmorica ubijena i jasenovačkom logorom. Komisija je na ovom sijetu, četvrt

Isus jedina snaga

dakle, povezaje se da ih u svj. vještoto misi želimo povjeriti Isus Kristu, pobjedniku nad smrću. Biskup Stanislav je u pozdravnoj riječi zahvalio za mogućnost da kao izaslanik Slovenske biskupske konferencije može slaviti svetu misu u spomen na sedmoricu ubijenih slovenskih svećenika: Franju Groblera, Anzelma Polaka, Ivana Rančigaja, Franju Rihara, Franju Kača, Ivana Kodriča, i Jakoba Sema.

OBLJETNICA UBOJSTVA ŽUPNIKA JULIJA BÜRGERA U SLATINI

Isusova ljubav kojom je pobijedio smrt,
izvor je naše utjehe

Progovorio je biskup i o hrvatskoj pustinji na demografskom području zbog manje rođenih nego umrlih te istaknuo kako se ona može preobraziti u plodno tlo po onima koji se opredjeljuju za život i onima koji su unatoč poteškoćama spremni ostati u Hrvatskoj, žrtvovati se za njezin boljšitak, zasnovati obitelj i služiti životu.

posjetio Hrvate koji se bave njegovim iskapanjem i žive u kućama pod zemljom, zaštićeni od vrućine i pješčane oluje. Rekao je kako mu je australska činiti zlo, a onda da se u svom srcu i savjeti odupru napastima zla, te da sve svoje misli i energije usmjere na ono što je dobro i plemenito.

Demografska pustinja

Progovorio je biskup i o hrvatskoj pu-
stinja na demografskom području zbog
manje rođenih nego umrlih te istaknuo
kako se ona može preobraziti u plodno
tlo po onima koji se opredjeljuju za ži-
vot i onima koji su unatoč poteškoćama
spremni ostati u Hrvatskoj, žrtvovati
se za njezin boljšetak, zasnovati obitelj
i služiti životu. Zahvalio je obiteljima
Prenković i Mihaljević što svojim opre-
djeljenjem za život i žrtvom ljubavi za
svolu djecu svjedoče da ne žele Hrvat-
sku predati pustinji te im je rekao da će
ih Bog zbog toga blagosloviti. Ivan Kr-
stitelj, koji je krstio vodom one koji su
odlucili obratiti se, najavio je dolazak
većeg od sebe, Isusa, koji će krstiti Du-
hom Svetim, onim Duhom koji je ljubav
Božjeg trojstvenog bića, moć po kojoj
Isus Krist u krštenju pobjeđuje našu
pustinju sebičnosti, zla i smrti i čini na-
dionicima svoje pobjede nad smrću.
Rekao je da je Isusova ljubav kojom je
pobjedio smrt izvor naše utjehe dok
oplakujemo ubojstvo ne samo župnika
Bürgera nego i svih onih ljudi koji su
poubijani u Slatini na »Krvavi Uskrs« i
u drugoj polovini 1944. godine. Zamolio
je Gospodina Isusa da nazočne ispunji
darom svoje ljubavi te im Božić za koji
se pripravljaju učini lijepim.

Poziv na obraćenje

Na početku homilije biskup je uputio poseban pozdrav slatinskom gradonačelniku i pomoćniku ministra branitelja, rekavši da je znakovita njihova prisutnost na obljetnici smrti ubijenog svećenika Julija Bürgera. Podsjetio je da prorok Izajia u prvom čitanju govori o Bogu tješitelju koji nije napustio svoj narod.

BISKUP PRIMIO POMOĆNIKA MINISTRA KRIŽIĆA I HRVATSKE BRANITELJE

Važno je njegovanje duhovne dimenzije hrvatskih branitelja

Biskup Antun Škvorčević primio je 30. studenog u Dvorani sv. Lovre Biskupskog doma u Požegi Nenada Križića, pomoćnika ministra hrvatskih branitelja s voditeljima udruge hrvatskih branitelja, specijalne policije i roditelja poginulih branitelja s područja Požeške biskupije, od Novske i Virovitice, do Orahovice, Našica, Požege i Nove Gradiške.

U pozdravnoj riječi biskup je podsjetio na veličinu djela koje su ostvarili hrvatski branitelji, slobodu i dostoanstvo Hrvatske, kazvši da to ne mogu potamniti neprijemereni stavovi i neodmjerenje izjave koje čujemo i ovih dana s određenih političkih i drugih razina javnog života. Očitovalo je tugu zbog osude šestorice branitelja iz Hercegovine, napose zbog smrti generala Slobodana Praljka, izrazio je suočeće nazočnim braniteljima, istaknuvši da je general zacijelo bio u stanju duboke krize koja je stvorila mrak u duši te si je oduzeo život. Prisjetio se susreta s njime kad je posjetio hrvatske zatvorenike u Sheveningenu u Haagu te s njima slavio svetu misu. Spomenuo je značenje njegovanja duhovne dimenzije hrvatskih branitelja, pri čemu važno mjesto ima i njihovo hodočašće u Voćin, 13. prosinca, na dan razaranja tamošnjeg svetišta i ubojstva brojnih nedužnih ljudi. Zahvalio je Nenadu Križiću što i sada kao pomoćnik ministra hrvatskih branitelja nastoji organizirati branitelje s prostora Požeške biskupije da sudjeluju na spomenutom hodočašću. Potom je Nenad Križić prenio pozdrave ministra branitelja Tome Medveda, predstavio nazočne branitelje i njihove udruge, te prikazao sve

APOSTOLSKI NUNCIJ U REPUBLICI SRBIJI POSJETIO POŽEGU

Susret upoznavanja Đakovačko-osječke crkvene pokrajine

Srijemska biskupija nalazi se na području Republike Srbije a crkveno pripada Đakovačko-osječkoj metropoliji. Đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić i požeški biskup Antun Škvorčević smatrali su radi toga važnim da apostol-

skog nuncijsa u Beogradu Luciana Surianijsa bolje upoznaju s Metropolijom te su ga pozvali da posjeti njihove mjesne Crkve. Apostolski nuncij Suriani odazvao se na poziv te je u pratinji tajnika Apostolske nuncijsature u Beogradu Filippa Colnaga 28. studenog posjetio Đakovo, a 29. studenog Požegu.

Biskup Antun Škvorčević primio je nuncijsa Surianiјa zajedno s nadbiskupom i metropolitom Đurjom Hranićem u Biskupskom domu te mu prikazao povijest Katoličke Crkve na području zapadne i srednje Slavonije gdje se prostire Požeška biskupija. Predstavio mu je među ostalim i Stari Grad u Kaptolu, sjedište srednjovjekovnog Požeškoga zbornog kaptola sv. Petra, gdje je u 18. stoljeću stolovo srijemski biskup do ujedinjenja Srijemske biskupije s Đakovačkom ili bosanskom biskupijom 1773. godine. Istaknuo je kako je ovaj prostor, za-

jedno sa Srijemskom biskupijom tijekom povijesti bio crkveno jedinstven te da se to na neki način ostvaruje i sada u Đakovačko-osječkoj crkvenoj pokrajini, premda Srijemska biskupija nije u sastavu Hrvatske biskupske konferencije nego Međunarodne biskupske konferencije sv. Cirila i Metoda. Razgovarali su i o odnosu Katoličke Crkve u Hrvatskoj sa Srpsko Pravoslavnom Crkvom te ekumeničkim nastojanjima nakon nedavnoga rata.

Biskup Škvorčević je s apostolskim nuncijem i đakovačko-osječkim nadbiskupom i metropolitom posjetio Katoličku osnovnu školu i Katoličku gimnaziju, gdje su ih dočekali djelatnici i učenici na čelu s Ivicom Žuljevićem, predstojnikom ureda za Katoličke škole. Potom su razgledali crkvu sv. Lovre, Katedralu, Riznicu Katedrale, Dom pape Ivana Pavla II., Kolegij i Dijecezanski muzej.

BLAGOSLOV NOVOG DJEČJEG VRTIĆA U POŽEGI

Isus Krist, najveća hrvatska nada i u odgoju djece

U Požegi je 5. prosinca otvoren novi dječji vrtić. Na otvorenju je bio prisutan gradonačelnik Grada Požege Darko Puljašić, koji je ujedno bio i izaslanik predsjednika Vlade RH, požeški biskup Antun Škvorčević, pomoćnik ministra unutarnjih poslova Cvjetko Obradović, saborski zastupnik Franjo Lukić, požeško-slavonski župan Alojz Tomasević, ravnateljica vrtića Sanda Lukić, predstavnici gradova i općina s područja županije, gospodarstvenici, donatori te brojni drugi gosti i roditelji djece koja će pohadati novi vrtić. Čast da svećano preuzeđe vrpcu i otvori vrtić imalo je dvoje vrtičke djece te druga djece koja su izvela svoj program pjesme i plesa uvježban sa svojim odgojiteljicama. Pozdravni govor izrekla je ravnateljica Sanda Lukić izrazivši zahvalnost svima onima koji su sudjelovali u tom velikom projektu. Svoju riječ uputio je gradonačelnik Puljašić koji je prikazao tijek radova istaknuvši radost zbor kvalitetno utrošenih finansijskih sredstava u budućnost Grada Požege.

Potom je biskup Antun Škvorčević predvodio slavlje blagoslova Vrtića. U pozdravnoj riječi čestitao je gradonačelniku i svima drugima koji su pomogli da se ostvari izgradnja ovog zdanja. Podsjetio je kako

su različiti pojedinci i ustanove svojim doprinosom tijekom izgradnje ostvarili sasvim poseban odnos prema vrtiću i da ga je za njegovo dovršenje potrebno staviti još samo u odnos prema Bogu kao najvažnijem njegovu čimbeniku te da to želimo učiniti blagoslovnom molitvom. Nakon naviještenog ulomka o Isusovu blagoslovljaju djece i tvrdnje da je njihovo kraljevstvo nebesko biskup je istaknuo kako će djeца u vrtiću nastojati rasti i tjelesno i u znanju, ali da im je potrebno omogućiti da rastu do one razine našeg postojanja na koje ih pozivaju čežnje utisnute u njihova bića, a koju može ostvariti Isus Krist jer je slomio moć smrti i poveo nas u puninu života, nazvanu kraljevstvo nebesko. Zauzeo se za to da u novom vrtiću ne bude omogućen vjerski odgoj samo u jednoj vrtičkoj skupini djece, nego u onoliko koliko to budu njihovi roditelji tražili, da po tom odgoju među njima bude blizu Isus Krist, najveća hrvatska nada te ih on uzmogne grliti, na njih polagati ruke, uvoditi u zajedništvo Božjeg života te da tako rastu do neba.

Po završetku programa otvorenja gradonačelnik Puljašić poveo je biskupa zajedno s drugim uglednim gostima na razgledavanje prostora nove zgrade dječjeg vrtića.

Slavonski episkop Jovan posjetio biskupa

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 23. studenog pakačko-slavonskog episkopa Jovana Čulibrka. Bio je to njihov prvi susret po završetku rada Mješovite komisije o bl. Alojiju Stepinu u srpnju ove godine u Vatikanu. Razgovarali su o iskustvu rada u Komisiji i njegovu značenju za daljnji odnos dviju Crkava, o suradnji na pojedinim područjima te o više aktualnih pitanja u Republici Hrvatskoj. Osvrнуli su se i na biskupovu homiliju minuloga 18. studenog u Vukovaru kojoj je episkop Jovan dao svoju punu potporu. Jedna od tema razgovora bio je i nedavni posjet biskupa Škvorčevića ekumenskom patrijarhu Bartolomeju u Carigradu.

OSAMNAESTA OBLJETNICA UTEMELJENJA POŽEŠKOG STOLNOG KAPTOLA SV. PETRA

Zauzimanje požeškog Stolnog kaptola za obnovu Katedrale i Staroga Grada

Kanonici požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra spomenuli su se 1. prosinca osamnaeste obljetnice utemeljenja svoje ustanove. Najprije je u Biskupskom domu održana sjednica Kaptola na kojoj je uz šestoricu kanonika bio prisutan i požeški biskup Antun Škvorčević. Nakon molitve prepošt Ivica Žuljević je pozdravio biskupa Antuna i nazočne kanonike te ih podsjetio da je na današnji dan prije osamnaest godina Kongregacija za kler objavila Dekret kojim je utemeljila Kaptol Katedrale Požeške biskupije pod povijesnim nazivom srednjovjekovnoga Zbornog kaptola »Capitulum Poseganum Sancti Petri«. Potom je biskup Antun čestitao kanonicima spomenutoj obljetnici i zahvalio za sve

Misno slavlje pjevanjem je uveličao Katedralni zbor pod ravnjanjem orguljaša i zborovode Marija Večerića.

Proslavljenica četrdeseta obljetnica župe Rešetari

Na svetkovinu Krista Kralja, 26. studenoga, Župa Krista Kralja u Rešetarima proslavila je dan župnog zaštitnika i jedno četrdesetu obljetnice osnutka župe. Tom prigodom euharistijsko slavlje u župnoj crkvi predvodio je biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s domaćim župnikom Josipom Bogovićem te svećenicima Novogradiškog dekanata.

Zahvalnost za župu

Na početku misnog slavlja župnik Bogović je uputio biskupu dobrodošlicu i podsjetio na okolnosti u kojima je 1977. godine osnovana župa. Zaželio je da ova proslava njezinim župljanim bude poticaj na iskrenje življenje vjere, a biskup je zamolio da ih osnaži u vjernosti Bogu i Crkvi. Zahvalivši župniku, biskup je rekao okupljenim vjernicima kako je povod ovog slavlja ponajprije svetkovina Krista Kralja svega stvorenoga koju danas slave svi katolici diljem svijeta, a oni je slave kao svoga zaštitnika, a potom četrdeseta obljetnica osnutka njihove župe. Pozvao ih je da s posebnim osjećajima zahvale Bogu za dobročinstva koja su po služenju župe ušla u njihove živote i uzdizala ih iz prolaznosti i smrti u Božji svijet. Podsjetio je nazočne na dvojicu svećenika koji su svoje djelovanje ugradili u ovu župu, novogradiški župnik Mirko Bjelić, koji je u Rešetarima najprije sagradio crkvu, a potom učinio sve što je bilo potrebno da se osnuje nova župa i Luka Slobodanac, koji je kao prvi župnik u njoj djelovao od njezina osnutka sve do svog odlaska u mirinu prije nekoliko godina. Pozvao je nazočne da u svoju zahvalnost uključe i sve one jednostavnije i male ljudi koji su kao dobročinitelji i molitelji doprinijeli životu i rastu ove župe.

U homiliji biskup je spomenuo kako je idući prema crkvi neke ljudi

Ljubav je tajna svega postojećega, ali ne tek kao neki osjećaj, nego kao slobodno opredjeljenje za drugoga, naglasio je biskup. Zato Isus u današnjem evanđelju tumači da se u kraljevstvu Božje kao puninu života ulazi upravo putem odmaka od sebe sama i zagledanosti u drugog čovjeka, osobito onog najmanjeg.

jeg trojstvenog života u kojem Otac živi za Sina, Sin za Oca, u vezu ljubavi, Duha Svetoga. Ljubav je tajna svega postojećega, ali ne tek kao neki osjećaj, nego kao slobodno opredjeljenje za drugoga, naglasio je biskup. Zato Isus u današnjem evanđelju tumači da se u kraljevstvu Božje kao puninu života ulazi upravo putem odmaka od sebe sama i zagledanosti u drugog čovjeka, osobito onog najmanjeg. Čovjek koji ostane sapet u vlastitoj sebičnosti, umire za nestanak, a onaj tko živi za drugoga, umire da bi zadobio puninu života.

Kralj koji služi čovjeku

Govoreći o Kristovu kraljevanju, biskup je ustvrdio kako za razliku od drugih vladara koji od svojih podanika traže da im služe, Krist je Kralj po tome što služi čovjeku, žrtvuje se za njega da bi ga oslobođio prolaznosti i smrti te mu darovač puninu života. Pozvao je nazočne da se i oni u Rešetarima – u obitelji, na poslu, u školi, u politici i gospodarstvu – opredijele živjeti i žrtvovati se jedni za druge, da odbace sve sebične ideje i ideologije koje su protivne vrijednostima Kristova kraljevstva. Spomenuo je kako su na tom tragu hrvatski branitelji u nedavnom Domovinskom ratu, spremni umrijeti, dali svoj veliki doprinos našoj slobodi i dostojanstvu. Ako i danas u Hrvatskoj bude ljudi spremnih žrtvovati se za druge, pa i uz cijenu života u siromaštvo, ustvrdio je Božji blagoslov.

Spomen dvadeset i pete obljetnice Župe Kraljice Svetе Krunice u Novoj Gradiški

Unedjelju, 19. studenog, prigodom 25. obljetnice osnutka Župe Kraljice Svetе Krunice u Novoj Gradiški, biskup Antun Škvorčević predvodio je u župnoj crkvi euharistijsko slavlje. Izraze dobrodošlice uputio mu je župnik Ivan Štivičić, a mladi darovali cvijeće. Pozdravljajući nazočne vjernike, biskup je izrazio radost što župa Kraljice Svetе Krunice dvadeset i pet godina služi ljudima na jugu Nove Gradiške da Isus Krist uđe u njihove živote onom ljubavlju kojom je na krizu pobijedio smrt, te je nazočnim čestitao srebrni župni jubilej. Rekao je da od 1. rujna 1992. godine kad je kardinal Franjo Kuharčić osnovao župu, oni nastoje u skromnim uvjetima živjeti zajedništvo oko Kristova oltara koje današnjim slavljem želimo utvrditi.

Duhovna dobra

U homiliji je podsjetio kako ove nedjelje po odredbi pape Franje po prvi puta slavimo Svjetski dan siromašnih. Upozorio je na opasnost da se gorov o siromaštvu svede na pitanje materijalnih dobara i onda prebrzo zaključi kako smo zapravo svi siromašni jer tih dobara nemamo onoliko koliko bismo željeli te nemamo što s drugima podijeliti. Ustvrdio je da su sebični potri razlog zašto ljudima nikad dosta materijalnih dobara i zašto se stalno trude stjecati ih sve više. Naglasio je da nas papa Franjo u poruci za ovaj dan poziva da u svojim srcima provjerimo kako stojimo s duhovnim dobrima, to jest jesmo li bogati plemenitošću, dobrotom, pravednošću, mirom i radošću, jer u konačnici živimo od onoga što je u nama i postajemo spodobni dijeliti s drugima i materijalna dobra.

Kazao je da ih u propitivanju njihova nutarnjeg stanja želi poučiti navještena Božja Riječ.

Papa Franjo u poruci za ovaj dan poziva da u svojim srcima provjerimo kako stojimo s duhovnim dobrima, to jest jesmo li bogati plemenitošću, dobrotom, pravednošću, mirom i radošću, jer u konačnici živimo od onoga što je u nama i postajemo spodobni dijeliti s drugima i materijalna dobra.

duhovni prostor trajno otvoren za ono što Bog može i želi u nama ostvariti, kazao je biskup. Stoga je pozvao nazočne da od budućnosti ne očekuju samo ono što mogu proizvesti svojim rukama, jer će im to jednoga dana ugrabit smrt, nego najprije ono što dolazi od Boga, što traje i poslije smrti, vječno.

Božji darovi

ovezujući rečeno s evandeoskom prispolobom o gospodaru koji je prije odlaska na put svojim slugama podijelio svoje bogatstvo, odnosno talente, biskup je u dijalogu s nazočnom djecom podsetio kako prvo na što pomislimo kad se govori o talentima jesu umno nadareni, talentirani učenici koji s lakoćom razumijevaju određene školske predmete, primjerice matematiku, dok drugi, za koje kažemo da su manje talentirani, imaju s njima poteškoću. Međutim, talente o kojima Isus govori valja razumjeti kao Božje darove za život u punini, kraljevstvo nebesko koje nam je Bog po Isusovim zaslugama već udjelio. Ključno je pitanje, naglasio je biskup, kako se služimo primljenim Božjim darovima, primjerice, darom Božje riječi koju on lomi s nama svake nedjelje u svetoj misi. Koliko pozornosti i vremena posvećujemo čitanju, odnosno slušanju Božje riječi, a koliko gledanju televizije? Nastojimo li svakodnevno živjeti u skladu s Božjom riječju? Suradnja s Božjim darovima umnaža u nama božanski život, ugraduje nas u Božje dovršenje svega stvorenoga, ili Božja

Biskup pohodio požešku Kaznionicu

U pripravi za Božić požeški biskup Antun Škvorčević pohodio je 18. prosinca Kaznionicu u Požegi i tom prigodom predvodio euharistijsko slavlje za osobe i djelatnike koji se nalaze u toj ustanovi.

N a početku misnog slavlja pozdravio je ravnatelja s njegovim suradnicima i sve nazočne. Rekao im je da ih ovim misnim slavljem želi uključiti u duhovni dinamizam Crkve, koja je započela neposrednu pripravu za svetkovinu Isusova rođenja. Pozvao ih je da svoja srca i savjesti ranjene sebičnošću i zlom otvore Isusu Kristu da svojom svjetlošću i blizinom uđe u njihov nutarnji mrak.

U homiliji, pitajući nazočne kako su, biskup je rekao da neće moći točno odgovoriti ako budu pošli od činjenice da se fizički nalaze u zatvoru, nego ako podu od svoje nutrine, savjesti i provjere kako je onda gdje se kroji njihova istinska sudbina. Rekao je da im pri tom pomaju mjerila Božje riječi koja im je navještena. Na temelju nedavne nezgode kada je jednog prolaznika na ulici zasula velika količina snijega s krova jer se nije obazirao na upozorenje, biskup je ustvrdio kako trebamo u životu pokazivati određenu spremnost ukloniti se s mesta na kojem nam prijeti opasnost. Rekao je da se poput spomenutog prolaznika, koji nije mario za upozorenja, ponašao i Božji narod u vrijeme proroka Jeremije, i koji je zbog toga stradao u babilonskom sužanstvu. Prorok im poručuje da se maknem u stanju ukapanosti u svoju nemoc, da ne tapkaju na jednom te istom mračnom mjestu, ne u fizičkom nego u

Biskup je pozvao nazočne da se svakog dana, a napose tijekom ovoga Božića trude koračati putem dobra, plemenitosti i smisla, te se na taj način nađu na popisu onih s kojima Bog u Hrvatskoj ostvaruje svoje djelo i za kojih ostaje lijepi trag.

Trudimo se koračati putem dobra

Govoreći o evandeoskom ulomku Isusova rodoslovija, biskup je predstavio kako svatko od nas živi prirodno svojoj obitelji i rodu, te je ponosan zbog časnih ljudi u svom rodoslovju, a pokatkad ima osjećaj i stida zbog onih koji su bili zli. Ustvrdio je kako nabranje ljudi u Isusovom rodoslovju svjedoči da je bilo onih s kojima je Bog kroz dugu povijest čovječanstva mogao nešto ostvariti. Upitao je nazočne jesu li oni možda takvi da s njima nitko od ljudi ne može ništa ostvariti, jer su otvrnuli u svom negativnom stanju, ili su takvi da s njima mogu nešto početi ljudi u ovoj ustanovi, pa onda i sam Bog. Uvijek će biti onih s kojima Bog može ostvariti dobro. Zašto mi ne bismo bili među takvima, zapitao je biskup. Pozvao je nazočne da se svakog dana, a napose tijekom ovoga Božića trude koračati putem dobra, plemenitosti i smisla, te se na taj način nađu na popisu onih s kojima Bog u Hrvatskoj ostvaruje svoje djelo i za kojih ostaje lijepi trag.

BISKUP POSJETIO ZAKLADU RENOVABIS

Biskup Antun Škvorčević u pratnji predstojnika Ureda Požeške biskupije za katoličke škole posjetio je 4. prosinca Zakladu Renovabis u Freisingu u Njemačkoj. Susreo se s glavnim voditeljem Renovabisa dr. Christianom Hartlom a s voditeljem projekata dr. Gerhardom Albertom i novim referentom za hrvatske projekte dr. Jörgom Bastenom razgovarao je o daljnjoj suradnji Požeške biskupije s tom ustanom. Predstojnik Žuljević prikazao je dosadašnje radove i troškove na dogradnji zgrade i sportske dvorane u Virovitici za potrebe Katoličke osnovne škole i Katoličke klasične gimnazije te udio koji je pokrio Renovabis. Prikazao je što je potrebno još učiniti sljedeće godine da bi učenici mogli ući u nove prostore iduće školske godine. Očekuje se da će Renovabis partnerski pružiti novčanu potporu za dovršenje spomenute zgrade i sportske dvorane.

PROSLAVA SV. NIKOLE U PLETERNICI

Najviše prima onaj tko sve daje

Bog nam je najviše darovao kad je dao svoga Sina Isusa Krista za nas i time sve nas zadobio. Ta čudesna Božja zakonitost, da se najviše prima kad se sve daje, u suvremenom kapitalističkom svijetu u kojem vlada profit, zasjenjena je ljudskom sebičnošću koja je najveći razlog zašto ljudi nikad nisu zadovoljni onime što imaju. Pozvao je vjernike da od sv. Nikole nauče živjeti ponajprije po onome što imaju u srcu, jer darivati sebe drugima može samo onaj tko ima puno srca. Podsetio ih je da es u euharistijsko slavlje uđu u dinamizam Isusove darovanosti za nas na krizu i osposobljuje da i mi budemo takvi u svojoj svakodnevici. Pozvao je djecu koja će na svršetku ove svete mise primiti darove od sv. Nikole da razmišljaju o tome kako ne žive od onoga što su dobili u ruke, nego od onoga lijepoga i dobrog čime im je Bog i na ovaj sveti misi ispunio srce i da takvim srcem zajedno s drugima na svim razinama nastoje uz Božju pomoći i zagovor sv. Nikole našu Hrvatsku učiniti ljepšom, pravednijom i plemenitijom.

njihovim nevoljama, od bolesti do siromaštva, i na taj način posvjedočio da im je Bog blizu. Protumačio je kako je Isus od same sedam kruhova nahranio mnoštvo ljudi i da kruha još preostane zato što nije kruh proizveo da bi za sebe nešto dobio, nego ga je drugima darovao. Dokle god kruh proizvodi radi profit, bit će puno gladnih

životne teškoće povjere sv. Nikoli.

U homiliji biskup je župljanima pleterničke župe na čelu sa župnikom čestitao svetkovinu svetog zaštitnika, a svim građanima Pleternice na čelu s gradonačelnicom Dan Grada. Rekao je da će zacijelo i danas na svečanoj sjednici Gradskog vijeća biti nabrojeno sve ono što je u Gradu postignuto ljudskim marom, ali da nas navještena Božja riječ upućuje da na ovom slavlju u crkvi nabrojimo ono što je Bog za nas učinio.

Na temelju evandeoskog ulomka o čudesnom umnažanju kruha biskup je ustvrdio da je sv. Nikola, poput Krista koji se sažalio nad gladnim narodom, očitovao veliku osjetljivost za ljudе

Biskup primio provincijalnu poglavaricu Družbe Kćeri Milosrđa

Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 11. prosinca s. Emilu Barbarić, provincijalnu poglavaricu sestara Družbe Kćeri Milosrđa Trećeg reda sv. Franje, u čijoj je pratnji bila s. Jelena Krilić, ravnateljica Katoličke osnovne škole u Novskoj. Na susretu je sudjelovalo i Ivica Žuljević, predstojnik Ureda Požeške biskupije za katoličke škole. Razgovarali su o različitim pitanjima funkciranja spomenute Katoličke škole, napose o odnosu Ministarstva znanosti i obrazovanja prema njoj. Utvrdili su da je nakon početnih poteškoća škola krenula svojim mirnim tijekom na zadovoljstvo roditelja njezinih učenika. Predstojnik Ureda za katoličke škole Žuljević protumačio je određena načela po kojima djeluju katoličke škole čiji je osnivač Požeška biskupija te o izboru njihova nebeskog zaštitnika. Osvrnuli su se i na djelovanje sestara Kćeri Milosrđa u Novskoj te o novicijatu koji je smješten u novljanskom samostanu. Dogovorili su se o susretu biskupa Antuna sa sestrama iduće godine prigodom blagdana utemeljiteljice Družbe bl. Marije Petković.

SVETKOVINA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BDM U NOVOJ GRADIŠKI

Čovjekovo pravo na život od začeća do prirodne smrti

Uvodeći u misno slavlje biskup je župniku i vjernicima čestitao svetkovinu zaštitnice Župe, a gradonačelniku Dan Grada. Pozdravio je sve uzvanike Grada na svetoj misi, a na njemačkom jeziku one koji su stigli iz austrijskog grada Wolfsberga. Rekao je da nas je danas u Novoj Gradiški okupio uskrsli Gospodin...

N a svetkovinu Bezgrješnog Začeća Blažene Djevice Marije, 8. prosinca biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u župnoj crkvi u Novoj Gradiški prigodom proslave zaštitnice Župe i Dana Grada. Koncelebrirali su svećenici novogradiškog dekanata na čelu s dekanom Željkom Volarićem. U ime naznačnih vjernika biskupu je dobrdošlicu zaželio župnik Branko Gelemanović. Uvodeći u misno slavlje biskup je župniku i vjernicima čestitao svetkovinu zaštitnice Župe, a gradonačelniku Dan Grada. Pozdravio je sve uzvanike Grada na svetoj misi, a na njemačkom jeziku one koji su stigli iz austrijskog grada Wolfsberga. Rekao je da nas je danas u Novoj Gradiški okupio uskrsli Gospodin, pobjednik nad smrću, koji je snagom svoje muke i smrti očuvao

svoju Majku od ranjenosti iskonskim grijehom. U njoj, kako nas uči Drugi vatikanski sabor, prepoznajemo tko je konačno čovjek po Božjem naumu. Pozvao je prisutne da saberu svoje srce pred Bogom i da pokajanjem povjere njegovu milosrdju sve ono što je u njima grješno i nemoćno.

Božji projekt

U homiliji biskup je ustvrdio da nam suncem obasjan dan i plavo nebo u Novoj Gradiški na svetkovinu Bezgrješnog Začeća Blažene Djevice Marije na svoj način svjedoči život drugaćiji od naše svakodnevice označene grijehom i smrću, ostvaren u Isusovoj Majci. Podsjetio je kako se ministrica regionalnog razvoja i europskih fondova Gabrijela Žalac trudi poticati ljudi u Hrvatskoj da izrade odredene komunalne, infrastrukturne, gospodarske i druge projekte za njihovo financiranje novcem iz europskih fondova. Upozorio je da ne postoji neki fond za finansiranje projekta čovjek. Kazao je da je čovjek Božji projekt, čije nam idealno stanje tumači današnje prvo čitanje iz Knjige postanka, kao i sadašnje čovjekovo stanje označeno ranjenošću negativnošću, zlom i smrću. Ono se, tumači Pismo, dogodilo opredjeljenjem čovjekove slobode protiv Božjeg projekta a priklanjanjem napasti Zloga i projektu u čijem je središtu težnja biti kao Bog te određivati što je zlo a što

dobro. Biskup je posvijestio naznačima kako i danas u Hrvatskoj ima projekata o čovjeku koji su protivni Bogu, skrojeni na mjeru napasti i zla, upozorivši kako zlo, kad mu podlegne naša sloboda svojim diktatom potamni pamet, zarobi savjest, umruti srce i upropasti čovjeka u njegovoj izvornosti.

Istaknuo je da Bog nakon Adamova opredjeljenja za zlo nije odustao od čovjeka kao svoga najvažnijeg projekta, nego je smislio strategiju njegova oslobodenja i punog ostvarenja, predviđeći Ženu – Mariju čiji će potomak zmiji napasnici satri glavu. Kazao je da sv. Pavao u današnjem drugom čitanju iz Poslanice Efežanima predstavlja obnovu i dovršenje projekta čovjeka u Isusu Kristu, tvrdeći da nas je Bog Otac u njemu blagoslovio svakim blagoslovom nebeskim i zemaljskim, izabrao od postanka svijeta, ljubavlju predodredio da budemo sveti i neporočni. Biskup je ustvrdio da Bog nije progriješio kad je svakog pojedinog od nas slabog i grješnog stvorio i pozvao u život, jer nam je u Isusu Kristu omogućio da budemo sveti. Pojasnio je da biti svet znači pripadati drugačijoj, višoj, božanskoj razini života i da je svet ponajprije Bog koji je drugačiji od stvorenenog svijeta, iznad pralnosti, zla i smrti. Kad sv. Pavao veli da nas je Bog Otac u Isusu Kristu učinio svetima, to znači kako je u svojoj ljubavi predodradio da nas Isus Krist, u kojem je središtu težnja biti kao Bog te određivati što je zlo a što

ostvaren Božji projekt čovjeka, iz ovog prolaznog i smrtnog svijeta uzdigne u Očevo zagrljaj. Zaključio je kako Božji projekt čovjeka ne može ostvariti Evropska unija niti bilo tko znanstvenim ili nekim drugim putem, nego jedino Bog svojom milošću.

Uključimo se u fond Božje milosti

Što je to milost, biskup je pojasnio primjerom majke koja je svojom ljubavlju sva usmjerena, naklonjena svome djetu a da ono to ničim nije zasluzilo. Naglasio je kako nebo po svom andeoskom glasniku u današnjem evanđelju za Mariju kaže da je milosti puna, ispunjena Božjom naklonosću i bliznom, ispunjena ljubavlju koja može u punini ostvariti ono što je Bog za nju smislio, te ju je već u njezinom začeću očuvala od rane iskonke ili istočnog grijeha. Pojasnio je da začeće u Bibliji označava cjelesti život novog ljudskog bića. Ohrabrio ih je da se ne daju zavesti, nego se zauzimaju za čovjekovo pravo na život od njegova začeća, u kojem je na svoj način prisutan cijeli čovjek i cijeli Božji naum o njemu, kao što je u malom žiru već prisutan veličanstveni hrast koji će iz njega izrasti.

Biskup je protumačio vjernicima kako je osobni grijeh povreda života, čin kojim smo protiv sebe i protiv drugoga, a tek onda kršenje nekog zakona ili pravila. No, istaknuo je kako se svaki čovjek bez osobne krvnine samim svojim rođenjem uključuje u svijet ranjen zlom i smrću, te u tom stanju naginje k osobnom grijehu, nanošenju zla samome sebi i onima oko sebe te tako umire na razini duha, premda je možda tjesno zdrav. Podsjetio je načoće da je Isus Krist u krštenju sve nas uhvatio za ruku i snagom svoje ljubavi na kriju oslobodio ranjenosti istočnim grijehom, otvorio put cjevitog ostvarenja čovjeka u nama po Božjem naumu. Potaknuo ih je da se uz Marijinu pomoć čvrsto drže za Isusovu pobjedičku ruku. Pozvao ih je da zamole Mariju neka im pomogne razmišljati na Božji način, voljeti Božji projekt o čovjeku, nikoga ne prezirati, ali proizriti svakoga onoga tko im danas u Hrvatskoj želi nametnuti svoje pokatkad čudne i tragične projekte o čovjeku, kako bi s Isusom Kristom ostvarili smisao svoga postojanja.

Na koncu misnog slavlja biskup je pozvao naznačne da nastoje na različitim razinama pripraviti dobre projekte za europske fondove, ali da pri tome zaborave sebe uključiti u fond Božje milosti po kojem se u njima može u punini ostvariti Božji projekt čovjeka.

ADVENTSKA DUHOVNA OBNOVA VJEROUČITELJA POŽEŠKE BISKUPIJE

Zadnju riječ ima Gospodar povijesti

Biskup je vjeroučiteljima poželio da na svršetku liturgijske godine, osnaženi Isusovim Duhom budu moći usred nemoći svijeta te da onima u školi i izvan nje svjedoče kako u Crkvi vjeruju onome što je Isus Krist ostvario, nadaju se njegovim nadama i ljube njegovom snagom.

U organizaciji Katehetskog ureda u Požegi je 2. prosinca održana adventska duhovna obnova vjeroučitelja i odgojiteljica u vjeri Požeške biskupije. Program je započeo u Dvorani sv. Terezije Avilske gdje je, nakon pozdrava predstojnika Katehetskog ureda vlc. Roberta Mokrog, don Marinko Mlakić, generalni vikar Šibenske biskupije progovorio na temu iskriviljena vjere, odnosno zastranjenja u koja može upasti krščanin vjernik.

Biskup Antun Škvorčević potom je predvodio euharistijsko slavlje u spomenutoj crkvi sv. Lovre. Pozdravljajući vjeroučitelje, napose don Marinka Mlakića, rekao je da su u duhovnoj obnovi stali pred Boga da im on osvijeti srca i savjeti. Poručio im je da će se doista obnoviti i postati duhovno jačniji u svom poslanju ako dopuste Božjoj blizini i moći da ih iznutra zahvatiti, procistiti, osvijetiti i osnažiti. Ustvrdio je kako je znakovito što su se upravo vjeroučitelji na posljednji dan liturgijske godine okupili u molitvi da bi u Crkvi Isusovoj koja živi u Požeškoj biskupiji mogli što bolje vršiti poslanje u ovom dijelu naše domovine koja je minulih dana potresena i ranjena dogadjajima u Haagu. Pozvao ih je da povjere Bogu sve svoje i naše zajedničke nemoći kao i svoje želje za dobrim i uspješnim.

Oduprijeti se napasti pesimizma
U homiliji biskup je ispričao naznačima kako mu je nedavno jedna Romkinja, kad ju je upitao kako je, odgovorila protupitanjem zašto on misli da bi ona trebala biti dobro kad cijeli svijet nije dobro. Taj njezin pesimizam povezao je s onim o čemu prorok Da-

nijel govor u prvom čitanju, dok opisuje kako njemu i njegovu narodu nije dobro pod vlašću poganskog kralja Antioha, koji ih je nemilice tlačio. Antiohovo kraljevstvo, kao i tri prethodna (asisko, babilonsko i Aleksandrovo) prorok je označio različitim zvijerima, likovima nemani iz morske dubine. More, naime, u Svetom pismu redovito označava ono što je čovjeku nepoznato i neprijateljsko. Sva četiri kraljevstva poput krvoljčnih zvijeri proždiru čovjeka, ali prorok Danijel vidi kako nakon svih tih neljudskih vladavina na oblacima nebeskim, odozgor, a ne iz morskih dubina dolazi Netko kao Sin Čovječi i kako njemu bi predvana sva vlast i tako konačno uspostavljen čovječno kraljevstvo. Biskup je ustvrdio da i u najtežim vremenima ljudske povijesti ima onih koji proročim, Božjim pogledom vide kako zadnju riječ nema nemoć ljudskog zla, nego Bog koji je gospodar povijesti. Naglasio je da je tu istinu veoma važno danas navijestiti vjeroučiteljima i ohrabriti ih da budu dalekovidni, da usred svijeta u kojem nerijetko vladaju zvrski odnosi imaju oči i uši osjetljive za djela koja Bog čini u njemu, da se odupru napasti pesimizma kako se zapravo u svijetu ne događa ništa novoga i kako se ništa ne može promjeniti.

Pozvao ih je da s ove duhovne obnove otidu srca osjetljiva za Boga i za čovjeka, osobito za mladog čovjeka kojemu služe u svom vjeroučiteljskom poslanju. U tom smislu potaknuo ih je da se aktivno uključe u programe pastoralu mladih i pastoralu duhovnih zvanja, napose u »Djelo za zvanja« u svojim župama koje čemo tekuće pastoralne godine nastojati ostvarivati kao svojevrsni nastavak Euharistijskog kongresa u našoj Biskupiji. Izrazio je radost što su neki od vjeroučitelja očitovali želju postati trajnim dakonima i potaknuo ih da to priopće Katehetskom uredu.

SPOMENDAN BL. JULE IVANIŠEVIĆ I DRINSKIH MUČENICA

Biti vjeran Bogu i čovjeku

sinca svećano obilježen dan mučeničke smrti Drinskih mučenica.

Zajedno s vjernicima staropetrovosekske župe i Godinjaka, rodnog mjeseta bl. Jule, kao i ranijih godina pripremali su se pobožnostima od 25. studenog, zemaljskog rođendana bl. Jule do 15. prosinca, rođendana blaženica za nebo. Uz dnevne pobožnosti, u Godinjaku su povremeno slavljene i misle, a slavili su ih uglavnom svećenici rodom iz staropetrovosekske župe i iz Novokapelačkog dekanata.

Na samu obljetnicu smrti mučenica i blaženica svećanoj euharistiji je slavio Anton Čorković, dekan Pleterničkog dekanata, pleternički župnik i rektor svetište Gospe od Suza, u koncelebraciji s Goranom Mitrovićem, dekanom Novokapelačkog dekanata i Ivanom Nikolićem, staropetrovosekskim župnikom. Svečanosti su bile naznačene i redovnice Družbe Kćeri Božje ljubavi i ove godine je 15. pro-

U svojoj homiliji Čorković je, među ostalim, naglasio kako nam ljudi danas mogu nešto oteti, ukrasti, mogu nam ubiti tijelo, ali ondje gdje postoji jaka vjera – nema straha. To su posvjedočile i Drinske mučenice koje su krenule na svoj križni put od Pala prema Goraždu. Po snijegu i hladnoći grijala ih je snažna vjera i sestrinska ljubav njihove majke – sestre Jule, koja ih je u kritičnom trenutku uz poklik „Sestre, za mnomi!“ potaknula izdržati do kraja, ostati vjeran vrijednostima za koje se isplatio trpjeli – nebeskom zaručniku i redovničkim zavjetima. Drinske mučenice šalju poruku iz vječnosti, da i mi danas cijenimo dostoanstvo svakog čovjeka i vrijednosti koje nam možda može uzeti sadašnjost, ali nikada vječnost.

Nakon mise vjernici su ostali u molitvi pred slikom bl. Jule Ivaniševića, tražeći njezin zagovor za osobne nakane, za svoju župu i biskupiju.

ne. Čorković je kazao kako je važno i u ovo predblagdansko vrijeme vratiti se Bogu, obitelji i svemu onom što nam je Bog utisnuo u dušu. Pozvao je na molitvu Drinskim mučenicama da svojim zagovorom pomognu i nama vrednovati ono za što su one položile svoje živote: za veliku istinu koja progovara i ovih dana iz betlehemske ljubavi njihove majke – sestre Jule, koja ih je u kritičnom trenutku uz poklik „Sestre, za mnomi!“ potaknula

izdržati do kraja, ostati vjeran vrijednostima za koje se isplatio trpjeli – nebeskom zaručniku i redovničkim zavjetima. Drinske mučenice šalju poruku iz vječnosti, da i mi danas cijenimo dostoanstvo svakog čovjeka i vrijednosti koje nam možda može uzeti sadašnjost, ali nikada vječnost.

GRADONAČELNIK BANDIĆ POSJETIO BISKUPA ŠKVORČEVICA

O suradnji na području školstva i kulture

i javnim školama. Složio se s time da su mogućnosti Grada Zagreba u tom pogledu veće nego u drugim dijelovima Hrvatske i da je suradnja na tom području potrebna kako bi se zajednički pronalazilo rješenja u prilog tako važnog pitanja kao što je obrazovanje mladih naraštaja.

Osim spomenutog, biskup i gradonačelnik razgovarali su i o djelovanju na području kulture. Objasnio je koliku važnost ima kultura za identitet hrvatskog čovjeka te je prikazao rad Požeške biskupije na

tom području, napose oblikovanje Dijecezanskog muzeja u Požegi, u suradnji s mjerodavnim ustanovama i brojnim umjetnicima iz Zagreba. Također je istaknuo primjernom osjetljivost Grada Zagreba za umjetnike i njihovo djelovanje. Biskup i gradonačelnik zaključili su kako valja nastaviti započeti razgovor i razmotriti konkretne mogućnosti suradnje na navedenim područjima. Potom je biskup Škvorčević poveo goste na razgledavanje Katedrale i njezine Riznice te Dijecezanskog muzeja.

Zagrebački gradonačelnik Milan Bandić posjetio je 1. prosinca biskupa Antuna Škvorčevića u Biskupskom domu u Požegi. U gradonačelnikovoj pratišnjici bio je Stipe Žeba, poseban savjetnik za vjerske zajednice Grada Zagreba, Čiro Blažević te Zdenko Antunović, tajnik Zagrebačkog sportskog saveza. Razgovarali su o različitim pitanjima djelovanja Crkve u hrvatskom društvu te potrebi suradnje s mjerodavnim javnim ustanovama. Posebnu pozornost posvetili su mjestu i ulozi katoličkih škola u našem odgojno-obrazovnom sustavu. Biskup Škvorčević je prikazao iskustvo Požeške biskupije na tom području. Istaknuo je kako Biskupija svojim odgojno-obrazovnim ustanovama u Požegi, Virovitici i Novskoj

želi pomoći mladima da u osiromaćenim slavonskim okolnostima imaju uvjete kao i njihovi vršnjaci u drugim dijelovima Hrvatske, napose u Zagrebu, te im omogućiti cjelovit odgoj i obrazovanje. S tim je povezana i tjelesna kultura. Poteškoće koje postoje u tom pogledu zbog manjka školskih sportskih dvorana u gradu Požegi, kako za osnovne tako i za srednje škole prikazao je Ivica Žuljević, predstojnik Ureda Požeške biskupije za katoličke škole.

Gradonačelnik Bandić podsjetio je na sve ono što Grad Zagreb nastoji činiti na odgojno-obrazovnom području, kao sastavni dijelom svoje pronatalitne strategije, u koju je uključio i katoličke škole, pružajući im potporu jednako kao

DUHOVNO-EDUKATIVNI SUSRET DJELATNIKA KATOLIČKIH ŠKOLA

Svjedočanstvo vjere u radu s mladima

mladima. Naglasio je važnost osobnog svjedočanstva vjere pri radu s mladima, kao i odgovornost koju ima svaki djetlatnik u katoličkoj školi. Kao primjer naveo je profesora koji je bl. Ivana Merza, dok je bio njegov učenik, potaknuo na obraćenje i na taj je način ohrabrio djetlatnike da se usude svjedočiti svoju vjeru pred svojim učenicima i da u svom radu računaju na Božju pomoć.

U edukativnom dijelu programa Ivica Žuljević je predstavio dokumente Hrvatske biskupske konferencije koji govore o identitetu katoličkih škola, odgojno-obrazovnoj zajednici, pravima, dužnostima i ulogama djetlatnika. Predstojnik Žuljević je zahvalio nazočnima za njihov doprinos školama, mjesnoj Crkvi i društvenoj zajednici. Program je zaključen euharistijskim klanjanjem koje je predvo-

dio gimnazijalni vjeroučitelj Marijan Pavelić.

Duhovnu obnovu prošli su i djetlatnički novoosnovane Katoličke osnovne škole u Novskoj. Oni su 2. prosinca predvođeni ravnateljicom s. M. Jelevnom Krilić i duhovnikom Krunoslavom Jurakovićem sudjelovali na duhovnoj obnovi u Nadbiskupskom sjemeništu u Zagrebu koju je predvodio v.l. Vlado Razum, duhovnik bogoslova.

Djetlatnici požeške Katoličke osnovne škole i požeške Katoličke gimnazije 9. prosinca okupili su se u prostorima Odgojno-obrazovnog centra u Požegi na duhovno-edukativni susret koji je predvodio školski duhovnik i vjeroučitelj Ivica Bošnjak. »Smisao ovoga susreta je neposredna duhovna priprava za svetkovinu Isusova rođenja, kao i jačanje katoličkog identiteta i međusobno zbljžavanje«, kazao je na početku susreta Ivica Žuljević, predstojnik Ureda za katoličke škole Požeške biskupije. Potom je pozdravio nazočne djetlatnike, nakon čega je riječ preuzeo Ivica Bošnjak, koji od ove školske godine vrši službu duhovnika u Katoličkoj gimnaziji, a u Katoličkoj osnovnoj školi je pored toga i vjeroučitelj. Održao je nagovor o Božjem pozivu koji odjekuje u vrijeme došašća: »Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!« (Iz 40,4; Mk 1,2). Pojasnio je značenje tih riječi, a potom je aktualizirao poziv na obraćenje, osobito u kontekstu rada s djecom i

KATEHEZA ZA OČeve I MAJKE U POŽEGI

Praštanjem liječiti osobnu ranjenost

U organizaciji Centra „Za život i obitelj“ Požeške biskupije i Katoličke osnovne škole u Požegi 23. studenog 2017. održana je kateheza za očeve i majke na temu „Ranjeno očinstvo i ranjeno majčinstvo“ – autoritet, dobrotlu i nježnost. Ista knuo je kako jezik vjere crpi iz ljudskoga roditeljskog iskustva jer su roditelji, kao suradnici ljubavi Boga stvoritelja, na neki način prvi Božji predstavnici svome djetu. No, ljudsko iskustvo pokazuje također da su roditelji pogresivi i da mogu izobličiti očinski i majčinski lik. Zato treba imati na umu da Bog nadilazi ljudsko očinstvo i majčinstvo iako im je on izvor i mjerilo: „Nitko nije otac kako su patnje i rane sastavni dio života i da postaju spasonosne ako ih

govorila je kako su ranjenosti tijekom ovog života neminovnost bilo da ih sami doživljavamo bilo da ih, svjesno ili nesvesno, nanosimo drugima. Navela je kako o čovjekovoj ranjenosti (povredama koje se događaju u čovjeku, a nisu pristupne vanjskim osjetilima) progovara papa Ivan Pavao II., u svojoj enciklici *Solvifici doloris* navodeći kako je patnja nešto šire od bolesti, nešto složenije i dublje ukorijenjeno u samu ljudsku narav. Navodeći rezultate psiholoških i neuroloških znanosti o negativnim reakcijama i posljedicama izranjenosti, istaknula je kako je za ispravno življene svojeg očinstva i majčinstva važno moći prepoznati vlastite boli, rane i slabosti. Kroz pitanja o kojima su sudionici promišljali u radu u skupini potaknuto ih se da zarone u svoju nutrinu i kroz taj korak pokušaju uočiti što njih osobno ranjava i boli. Kako su sudionici bili podijeljeni u tri skupine, voditeljima se priključila i psihologinja Silvija Crnković.

Po završetku rada u skupinama Ivica Bošnjak, kroz iskustvo jednog čovjeka, ukazao je kako je u liječenju ranjenosti važna spremnost na prihvatanje žrtve te spremnost na oprštanje uz Gospodina. Završnom molitvom ukazalo se kako su na Isusovom križu sve naše rane – tjelesne, duhovne i duševne – iscjeljene, iskupljene i osmišljene.

DJECΑ S POSEBNIM POTREBAMA NA SLAVLJU SV. NIKOLE U KATEDRALI

Služiti Isusu Kristu plemenitošću i dobrotom

U Dvorani sv. Terezije Avilske izveden prigodni glazbeno-scenski program koji su priredili učenici Katoličke osnovne škole predvoden prof. Ljubom Šolić. Na kraju programa došao je sv. Nikola koji je djeci udruge »MI« darovao prigodne darove što ih je priredio Caritas Požeške biskupije.

U predvečerje spomendana sv. Nikole Biskupa, 5. prosinca biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali na kojem su sudjelovali članovi Udruge roditelja djece s posebnim potrebama »MI« iz Požege. Koncelebri-

Tribina o demografskoj obnovi Medicina u službi proobiteljskog mentaliteta

U organizaciji požeške podružnice Hrvatskoga katoličkog liječničkog društva (HKLD) i središnjice Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji (HKUMST), 7. prosinca u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupske doma u Požezi održana je tribina o demografskoj obnovi. Predavači su bili dr. Žarko Šperanda, ginekolog iz Požege, i dr. Danijela De Micheli Vitturi, specijalist obiteljske medicine iz Splita. Nakon molitve organizatore, predavače i nazočne sudionike u ime požeškog biskupa msgr. Antuna Škvorčevića pozdravio je generalni vikar Josip Kraljević. Prvo izlaganje na temu »Plodnost, smanjena plodnost i neplodnost« održao je dr. Šperanda. Iznio je najnovija istraživanja na tom području koja potvrđuju da se Hrvatska nalazi pred demografskim slomom te je ukazao kako, uz ostale čimbenike u društvu, medicina treba i može doprinijeti promjeni trenutno prevladavajućeg antrobitaljskog u proobiteljski mentalitet. Potom je dr. De Micheli Vitturi, koja desetljećima aktivno promiče prirodne metode planiranja obitelji, održala predavanje »Uloga liječnika u poučavanju prirodnih metoda planiranja obitelji«. Svoja znanstvena istraživanja na tom području potkrijepila je iskustvom vlastitoga bračnog života supruge i majke osmoro djece. Ujedno je tom prigodom predstavljena i njegina najnovija knjiga »Obitelj – škola ljubavi i života«. Tribinom je moderirao dr. Hrvoje Bogadi, predsjednik požeške podružnice HKLD-a, a pjevanjem su je obogatile medicinske sestre, članice zboru »Immaculata«.

u Isusovo božanstvo moć koja može čovjeka izbaviti iz stanja nemoći. Kao dokaz te tvrdnje biskup je podsjetio na glasoviti događaj kad je Bog po moćnoj molitvi sv. Nikole utišao valove i spasio putnike jedne lađe koja se našla na uzburkanom moru, zbog čega ga kršćanski vjernici časte kao zaštitnika pomoraca. Rast Crkve očitovao se i na području moralu, čemu je sv. Nikola također doprinio brojnim dobročinstvima. Vrjednije je živjeti pošteno, nego imati puno nepoštenog bogatstva, jer čovjek više usreće kada živi pošteno u siromaštvu, nego kada živi nepošteno u bogatstvu, ustvrdio je biskup.

Naglasio je da se i u tom krije mudrost života koju je Bog Otac sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima, kako veli Isus u ulomku današnjeg evanđelja. Ustvrdio je da su nazočni roditelji i njihova djeca s posebnim potrebama također ti »maleni« o kojima Isus govori. Istaknuo je da u suvremenom društvu impresionira ono što je zdravo, moćno i uspiešno, dodavši da Bog onima koji su pritisnuti različitim nevoljama i možda bez ozbiljnijeg obrazovanja daruje nutarnju sposobnost da vide smisao i veličinu života i u bolesti i trpljenju, te čuju dublje nego oni koje nazivamo uspješnima.

Na svršetku misnog slavlja biskup je nazočnima čestitao blagdan sv. Nikole, a katedralnom zboru mladih Zahvalio što su žrtvovali svoje vrijeme te došli na ovo slavlje i uljepšali ga svojim pjevanjem. Potom je u Dvorani sv. Terezije Avilske izveden prigodni glazbeno-scenski program koji su priredili učenici Katoličke osnovne škole predvoden prof. Ljubom Šolić. Na kraju programa došao je sv. Nikola koji je djeci udruge »MI« darovao prigodne darove što ih je priredio Caritas Požeške biskupije.

SUSRET CRKVENIH PJEVAČKIH ZBOROVA U POŽEGI

Pjesmom služiti vjernicima u slavlju svetih otajstva

Članovi crkvenih pjevačkih zborova iz brojnih župa Požeške biskupije okupili su 25. studenog na svom godišnjem susretu u Požegi, prigodom blagdana sv. Cecilije, zaštitnice crkvene glazbe.

Na susretu je sudjelovao zbor župe Duha Svetoga iz Požege s voditeljicom Elizabetom Štanci, zbor župe sv. Leopolda Mandića iz Požege s voditeljicom Anom Komarić, zbor župe sv. Antuna Padovanskog iz Našica s voditeljicom Marijanom Slakićem, zbor župe Marije Kraljice i sv. Jurja iz Davora s voditeljicom Marijom Filipović, zbor župe sv. Terezije Avilske iz Požege s voditeljem Antonom Ećimovićem, Katedralni zbor s voditeljem Mariom Večerićem, zbor župe Presvetog Trojstva iz Daruvara s voditeljicom Vandom Cegledi, zbor župe sv. Barbare iz Jakšića s voditeljicom Lidjom Pecko i zbor župe sv. Josipa iz Lipovljana s voditeljem Josipom Horvatom.

Sebična mjerila

Program je započeo u Katedrali molitvom sv. Ceciliji i sv. Tereziji Avilskoj, a nakon toga pjevači su se uputili u obližnju Dvoranu sv. Terezije gdje su se zborovi pjesmom predstavili jedni drugima. Nakon glazbenog programa

uslijedila je sveta misa u crkvi sv. Lovre koju je predvodio biskup Antun Škvorčević, a pjevanjem su ravnali Mario Večerić, katedralni zborovoda i orguljaš, i Josip Praž, zborovoda i orguljaš u Kaptolu. Biskup je pjevačima izrazio dobrodošlicu istaknuvši da su se pri-družili osamstoljetnoj hvali Božjoj koja odjekuje u ovoj starodrevnoj crkvi sv. Lovre, zaštitnika Požeške biskupije. Zahvalio im je na svemu onome što nastoje činiti u svojim župama, pjevajući u svetim slavlјima. Kazao je da je to sasvim posebno služenje u Crkvi kojim pomažu vjernicima da što dublje budu dionicima otajstava koja slave.

Na temelju svetih čitanja biskup je u homiliji progovorio o mjerilima po kojima netko živi. Rekao je da nam prvo čitanje iz Prve knjige o Makabejcima predstavlja poganskog kralja Antioha IV. koji zbog nezasitne težnje za bogatstvom osvaja i pljačka susjedne zemlje i narode, pa i sam jeruzalemski hram. Na kraju života, ponizan i napušten od svih sam uviđa da je ostao iznutra opustošen, čovjek prazna i jadna srca jer je živio po krivim, sebičnim mjerilima.

Aktualizirajući to starozavjetno iskustvo, biskup je upozorio da se i nama danas u Hrvatskoj, kao i u drugim zemljama zapadnog svijeta, nameću mjerila i kriteriji koja se uglavnom odnose na gospodarski napredak, neuzimajući obzir da je čovjek u svom srcu i savjeti izmijeren Božjim mjerilima te ga život po njima jedino može učiniti duboko ispunjenim i sretnim bićem.

Kazao je da u evanđelju susrećemo saduceje koji niječu uskrsmuće te Isusu argumentiraju ženom udavanom sedam puta uz pitanje čija će ona biti o uskrsmuću. U svom odgovoru Isus im je protumačio kako i s obzirom na brak postoje Božja mjerila po kojima se nakon uskrsmuća živi poput anđela, na višoj razini postojanja, gdje nema više muško-žensko, nego novo stvorenje. Biskup je istaknuo da je ljubav Božje mjerilo po koj i brak u svojoj ovozemaljskoj stvarnosti postaje predokus čovjekove pune ostvarenosti u zajedništvu vječne Božje ljubavi koja ne poznaje granica.

Po Božjim mjerilima

Biskup je ustvrdio kako je sv. Cecilia živjela po mjerilu Isusove ljubavi kojom je u svojoj muci i smrti na križu pobijedio smrt, nije se dala zavesti mjerilima rimskog cara i njegovih vojnika, nego se odulila u potpunosti mu pripadati kao njegova zaručnica. Dodao je kako je povijest zapamtila da se u trenutku

Biskup im je zahvalio što se svojim pjevanjem u svetim slavlјima pridružuju pjesmi sv. Cecilije te ih potaknuo da i dalje radosna srca požrtvovno pomažu sudionicima euharistijskih slavlja da do njih dopre mjeru Isusove ljubavi koja se u misnoj žrtvi obnavlja.

BISKUP NA HRVATSKOM DANU U PEČUHU

Imati vremena za Boga i jedni za druge

Na poziv pečuškog biskupa Görgy Udvardyja, biskup Antun Škvorčević pohodio je 15. prosinca Pečuh u pratinji Ivice Žuljevića, prepošta Stolnog kaptola sv. Petra u Požegi te sudjelovao na Hrvatskom danu koji je u okviru adventskog programa organizirala tamošnja Biskupija zajedno s Hrvatskim klubom „August Šenoa“.

U pratinji biskupa Udvardya biskup Škvorčević razgledao je prostore nekadašnje žitnice uredene europskim sredstvima za muzej i pastoralne potrebe. Potom su biskupi i svećenici bili nazočni na adventskom koncertu u katedrali sv. Petra u izvedbi klape Hrvatske ratne mornarice.

ADVENTSKA DUHOVNA OBNOVA ZA REDOVNICE U POŽEGI

Biti »izdanak Gospodnji na diku i na slavu«

Uorganizaciji Povjerenstva za redovnice 16. prosinca u Požegi održana je adventska duhovna obnova za Bogu posvećene osobe koje djeluju na području Požeške biskupije. Voditelj je bio Drago Tukara, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu Osječkog sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera.

Biskup Antun Škvorčević pozdrovio je nazočne redovnice i uputio im

u Madarskoj dotaknuli su se i pitanja Hrvata u Pečuškoj biskupiji, koja u okviru svoga Ordinarijata ima za njih poseban pastoralni odsjek. Istaknut je problem manjka radnih mjeseta u južnoj Madarskoj te mlađi Hrvati zajedno s drugima odlaze u druge krajeve tražiti svoju budućnost. Među ostalim biskupi su razgovarali i o mogućnostima međudržavne suradnje da se putem europskih

fondova obnovi Stari Grad u mjestu Kaptol pokraj Požege, gdje je u srednjem vijeku djelovao Požeški zborni kaptol sv. Petra, a utemeljila ga Pečuška biskupija. Projekt je predstavio prepošt Žuljević. Uređenje tog zdanja od interesa je dviju biskupija te će one zajednički nastojati tražiti način da se ono i ostvari.

Opratajući se od pečuških Hrvata biskup Škvorčević je kazao kako nam iskustvo ovoga dana svjedoči da je malo potrebno te nam život bude lijep i radostan: potrebno je imati vremena za Boga i jedni za druge, nastojati iskrenošću i toplinom srca biti jedni drugima blizu, pretociti to u razgovor i pjesmu. Potaknuo ih je da takvi budu u obitelji, u crkvi te u svojim hrvatskim ustanovama i udrugama.

poticajnu riječ. Zahvalio je svakoj pojedinoj i svima zajedno za ono što redovito i svakodnevno u svojim redovničkim zajednicama na području Požeške biskupije nastoje činiti kao osobe budna duha. Posebnu zahvalnost iskazao im je za njihov doprinos Trećem biskupijskom euharistijskom kongresu prigodom dvadesete obljetnice utemeljenja Požeške biskupije, napose za njihove molitve i brižnost

kojom su pratile Kongres i kojom su na njemu sudjelovale. Rekavši kako je vrijedno ono što u vrijeme došašća sestre u svojim zajednicama nastoje adventski razmišljati i razmatrati o sebi i svome poslanju, istaknuo je važnost i njihova zajedničkog adventskog susreta na biskupijskoj razini, kroz koji se podjećaju da su onolikо priopćuju Crkvi, koliko su ugradene u mjesnu požešku Crkvu. Kazao je da je advent vrijeme u kojem treba imati dobre uši kako bismo u mnoštvu glasova oko nas mogli čuti Božji glas, poput Ivana Krstitelja u pustinji. Medutim, pojasnio je biskup, glas dopire samo do ljudskih ušiju, a riječ do srca. Glas je u službi riječi, koja posreduje smisao te je u tom pogledu Ivan Krstitelj glas u službi vječne Očeve Riječi, u Isusu iz Nazareta tijelom postala te nam svojom mukom i smrću darovala besmrtnost. Ivan kao glas i Isus kao riječ donose svjetlo odozgor, krije našu ljudsku nemoć i dižu nas na Božju razinu kojoj pripadamo. Na taj način postajemo »izdanak Gospodnji na diku i na slavu«, »na ponos i ures zemlje«, kako veli prorok Izajja u kratkom čitanju današnjeg Trećeg

časa. Biskup je pozvao sestre redovnice da, usred procesa koji hrvatsku zemlju čine ružnom, one budu njezin ures i ljepota te radost i dika Božja.

Potom je prof. Tukara imao razmatranje naslovljeno: »Klići i raduj se, kćeri sionska, jer evo, dolazim« (Zah 2,14) – Redovnica u adventskom iščekivanju Krista zaručnika. U prvom dijelu razmatranja prispodobio je advent telefonskom pozivu na čekanje i pritom naglasio kako općenito smatrano da je čekanje neugodni osjećaj, opterećen neizvjesnošću i nestrpljivošću. Na primjerima iz života Blažene Djevice Marije poručio je sestrama da će njihovo čekanje dolaska Krista zaručnika biti radosno događanje ako njihova radosnost bude proizlazila iz zaljajja i susreta s drugima, iz osjećaja obiteljske i narodne pripadnosti te iz služenja drugima. Po završetku duhovnog nagovora sestre redovnice su se uputile u obližnju crkvu sv. Lovre na pokorničko bogoslužje. Susret duhovne obnove završen je euharistijskim klanjanjem koje je predvodio fra Milan Krišto, biskupijski povjerenik za redovnice i gvardijan franjevačkog sa- mostana u Požegi.

PREDBOŽIĆNA PRIREDBA U KATOLIČKOJ OSNOVNOJ ŠKOLI U NOVSKOJ

Najljepši je Božić u srcu

Biskup Antun Škvorčević u pratinji Ivice Žuljevića, predstojnika Ureda za katoličke škole, i Želimira Žuljevića, ravnatelja Katoličke osnovne škole u Požegi pohodio je 18. prosinca Katoličku osnovnu školu u Novskoj te nazario prigodnoj predbožićnoj priredbi njezinih učenika. Na priredbi je bila i s. M. Emila Barbarić, provincijalna predstojnica Družbe sestara kćeri Milosrda. Učenici su s učiteljicama, vjeroučiteljicom s. Egidijom i mamom Ksenijom pripremili svoju prvu Božićnu priredbu. Učenici prvi razreda ove novoosnovane škole pokazali su kako se tradicionalno slavi Božić u hrvatskom narodu, poklonili su Isusu svoje želje i poklone, pjevali mu te podsjetili nazočne na

PROJEKT KATOLIČKIH ŠKOLA U VIROVITICI
Upoznavanje s biskupijskom sakralnom baštinom

Ugotovo svakom slavonskom naselju može se vidjeti crkva ili kapelica. One su reprezentativne građevine u naseljima i upravo su ista po njima prepoznatljiva. Upravo ta činjenica potaknula je učiteljicu Vi-oletu Drvenkar iz Katoličke osnovne škole u Virovitici da pokrene projekt „Kulturna baština Požeške biskupije“.

Projekt podrazumijeva suradnju učiteljica i učenika Katoličke osnovne škole u Virovitici kao i učenika Katoličke klasične gimnazije u Virovitici predviđenih nastavnikom povijesti i geografije Hrvjem Drvenkarom. Odabранo je 12 crkava s područja Požeške biskupije koje kroz kratku prezentaciju gimnazijalci približavaju učenicima Katoličke osnovne škole, koji potom uz vodstvo učiteljica Mirte Šarić i Violete Drvenkar izrađuju likovne radove na temu prezentiranih crkava. Do sada su gimnazijalci i učenici obradili 10 crkava: katedralu sv. Terezije Avilske, crkvu sv. Roka u

ljepotu Kristova rođenja, istinsku radost i bit Božića.

Obraćajući se učenicima biskup Antun je rekao kako mu je najljepši dio njihove božićne priredbe bio stavljanje darova pred jaslice a još više kad su zapjevali Isusu da mu daruju svoja srca. Spomenuo je kako je lijep Božić u školi, na ulici, za obiteljskim stolom i u druženju s bližnjima, u crkvi, ali da je najljepši u srcu u kojem po otvorenosti i blizini Isusu postajemo ispunjeni njegovom ljepotom lju-

bavi. Čestitao je djeci, roditeljima i svim djelatnicima škole na čelu s ravnateljicom i drugim nazočnim a sretan Božić u srcu. Zahvalio je roditeljima za sve što čine da oni i drugi ljudi u Novskoj ne budu iznutra prazni, nego ispunjeni Božjom blizinom koja nam je progovorila u Isusu Kristu. Napose im je zahvalio što vole svoju djecu tako da ih po katoličkoj školi približavaju Isusu da po njemu rastu i postanu velika duhom.

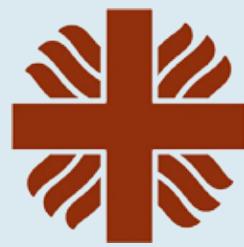

Virovitički gimnazijalci posjetili štićenike Centra mladih

Blagdan sv. Nikole obilježili su 6. prosinca i učenici i djelatnici Katoličke klasične gimnazije u prostorima škole, ali i odlaskom u virovitički Centar za odgoj, obrazovanje i rehabilitaciju gdje su proveli vrijeme u kreativnom zajedništvu sa štićenicima Centra. Običaj darivanja na Dan sv. Nikole nije izostao pri ovom susretu jer su gimnazijalci samostalno izradili ili kupili čizme koje su punе slatkisa i igračaka darivali štićenicima. Ovo kreativno zajedništvo štićenici su bogatili prigodnim programom u koji su se aktivno uključili i gimnazijalci.

Prilikom ovakvih susreta svatko od sudionika postane svijestan da smo najveći dar mi jedni drugima i vrijeme koje darujemo osobi pored sebe i zbog toga se veselim ponovnom susretu. (M. Franić)

PISMO BISKUPA ŠKvorčevića PRIGODOM NEDJELJE CARITASA

Bog ljubi vesela darivatelja

Požeški biskup Antun Škvorčević prigodom Nedjelje Caritasa, uputio je vjernicima Pismo pod naslovom „Bog ljubi vesela darivatelja“. U Pismu biskup kaže:

Treća nedjelja Došašća, nazvana radosnom zbog blizine Božića, koju ove godine slavimo 17. prosinca, Nedjelja je Caritasa. Sveti Pavao uvjeravao Koinicane da 'Bog ljubi vesela darivatelja' (2 Kor 9,7). Darivanjem, naime, ulazimo u onaj životni dinamizam kojim je Otac dao Sina u Duhu ljubavi za nas da bi nas oteo od zarobljenosti smrću. Kad god netko daruje nešto drugome, a napose kad daje sebe za drugoga, oslobađa se sebičnosti i postaje dionikom pobjede dobra, punine života. To je radosno događanje!

U svom Pismu koje sam vam uputio prigodom Međunarodnog dana siromašnih u mjesecu studenom ove godine pozvao sam vas da u odjeku našeg Trećeg biskupijskog kongresa o 20. obljetnici uspostave naše Biskupije sve do nedjelje Caritasa 'posvetimo posebnu pozornost služenju Isusu Kristu u najmanjoj braći, osobno i zajednički organizirano u svakoj našoj župi'. Vjerujem da se Odbor za karitativnu djelatnost svakog našeg Župnog pastoralnog vijeća

po preporeuci u istom Pismu nije ograničio samo na posredništvo u pružanju materijalnih dobara od onih koji ih imaju prema onima koji su u potrebi, nego da je promicao trajni odnos župne zajednice prema potrebitima u nastajanju da ona s njima podijeli ljudsku blizinu, prihvatanje i suosjećajnost. Takav pristup prema ljudima u nevolji izvor je posebne radosti. Potičem vas da Nedjelju Caritasa proslavite kao dan svjedočenja naše molitvene i darežljive osjetljivosti za drugoga, radosti što svojim, možda i skromnim novčanim prilogram možete nešto učiniti za potrebitе. Sv. Pavao darivanje naziva sijanjem te poziva da obilato sijemo kako bismo obilato želi (usp. 2 Kor 9,6). Zahvaljujem vam što prepoznajete Isusovo lice u najmanjoj braći te se svojim velikodušnim darom po Gospodinovoj riječi ubrajate među 'blagoslovljene Oca mojega' (Mt 25,34).

U želji da budnim srcem za Boga i za brata čovjeku dočekate svetkovinu Isusova rođenja, sve vas pozdravljam i blagoslovjam.

Duhovno štivo kao pomoć potrebitima

Kao i ranijih godina u vrijeme Došašća, vrijedni volonteri Caritasa župe Oriovac izradivali su različite ukrake i predmete te prikupljali namirnice koje su župljeni donosili. Pripremili su 40-ak paketa s najpotrebnijim namirnicama u koje su stavili i duhovno štivo koje će osobama i obiteljima u potrebi obogativati Božić. U tim i takvim akcijama posebno su se angažirale Reza Špehar, Blanka Stažić, Božica Pandurić i Mirjana Knežević. Izradivali su i različite ukrase i predmete od papira za slavonsko-brodsku Udrugu slijepih i slabovidnih osoba te proveli još neke aktivnosti. Prikupili su i oko 250 kg starog papira i odvezli u biskupijski Caritas u Požegu. (V.M.)

Namirnice za biskupijski Caritas

Djeca i mladi štivičke župe s vjeroučiteljicom Marinom Dedoević ovog adventa su nastavili poticati jedni druge na prikupljanje sredstava za „Marijine obroke“. Izradivali su različite ukrase za došaće i Božić, pripremili prodajnu izložbu, a tako prikupljena sredstva namijenili su za potrebitе. Odbor za karitativne aktivnosti Župnog pastoralnog vijeća prikupljao je namirnice i odvezao u biskupijski Caritas. Župljeni su prikupili čak tonu i pol starog papira, što je također predano u biskupijski Caritas. (V.M.)

Adventski vijenci, šibe, svijeće i kolači

Aktivnosti našeg Caritasa u došašću za potrebitе su brojne. Prije Nikolinja prodali smo 300 šiba, pedesetak adventskih vijenaca, svijeća i drugih ukrašavača. Župljanke su pekla kolače koje su prodavale prije nedjeljnih misa, ali je posljede prve jutarnje mise odmah „planulo“ svih 120 pakiranja – istaknuo je Ivan Matošević, jedan od volontera Caritasa u župi Marije Kraljice i sv. Jurja u Davoru.

Tijekom adventa u crkvi je bila postavljena košara u koju su vjernici mogli ostaviti namirnice. Od njih su volonteri pripremili petnaestak paketa za obitelji u potrebi. Dio sredstava od aktivnosti Caritasa i prodajnih izložbi namijenjen je biskupijskom Caritasu, ali i potrebama vrlo aktivnog župnog zbora mladih „Živa voda“. (V.M.)

BISKUP POSJETIO PROGNANIČKO NASELJE KOVAČEVAC

Ljekovita Božja samilosna blizina

Upripravi za Božić biskup Antun Škvorčević, kao i prijašnjih godina, posjetio je 9. prosinca prognaničko naselje Kovacevac kod Nove Gradiške i ondje s njegovim stanovnicima slavio svetu misu. U pozdravu je biskup podsjetio nazočne kako ponovni susret s njima ima ljepotu i snagu, napose zbog toga što se odvija u pripravi za božićni susret s Isusom Kristom u otajstvu njegova rođenja. Pozvao ih je da se u molitvi sjete onih

koji su od zadnjeg susreta preminuli ili odselili te da povjere Bogu same sebe i sve one koji su povezani s njihovim prognaničkim naseljem.

U homiliji biskup je ustvrdio da je Bog svoju osjetljivost za ljudske patnje i blizinu najviše očitavao u Sinu svome Isusu Kristu koji je došao ljudima objaviti kraljevstvo nebesko, odnosno Božji svijet, iznad naše osame, ranjenosti bolešću, zlom, smrću i izgubljenosti kao ovce bez pastira, kako to Isus

slikovito kaže u današnjem evandeoskom ulomku. Podsjetio je nazočne da je Isus Krist kao dobri pastir položio život za svoje ovce, za nas, i na taj nam način posredovao Božju milosrdnu, samilosnu blizinu koja liječi dušu i tjele. Kazao je kako u današnjem evanđelju Isus povjerava dvanaestorici svojih apostola poslanje da ljudima svjedoče njegovu milosrdnu blizinu i ujedno im podario moć liječiti bolesne. Apostolski nasljednici i njihovi suradnici u Crkvi već dvije tisuće godina sve do danas imaju zadaču ljudima svjedočiti tu Isusovu blizinu, slaviti je u svetim sakramentima, napose u svetu misi, po kojima on liječi njihove duše i savjesti, i na taj način navještati kraljevstvo Božje. Biskup je podsjetio prisutne vjernike da oni nisu izgubljena bića u prognaničkom naselju Kovacevac i da je to naselje lijepo napose zbog toga što je među njima prisutan takav samilosni Bog i oni koji ga životom svjedoče. Poželio im je da ovog Božića jasnoćom vjere znadu prepoznati tko su oni u Isusu Kristu i da otvore vrata svoga srca njegovoj blizini koja liječi i

njegovoj ljubavi koja oslobađa iz rostva smrti te uvodi u Božje zajedništvo vječnog života.

Na koncu misnog slavlja biskup Antun je nazočnim predstavio Branika Gelemanovića koji je prvi put kao župnik sudjelovao na ovom predbožićnom slavlju u Kovacevcu, a kojem je povjerenja pastirska brigada za njihove duše. Izrazio je radost što je nakon odlaska časne sestre Blanke, koja je vodila pjevanje na ovim susretima, skupina iz župnog zbora svojim pjevanjem pridonijela ljestvi slavlja. Također im je predstavio dvojicu đakona, Ivana Rončevića i Dejana Ilića te ih potaknuo da mole za njih kako bi postali dobri svećenici, i da i prinose žrtve za nova duhovna zvanja u Požeškoj biskupiji. Rekao je kako je ove godine adventsko vrijeme kraće nego inače, ali da se zacijelo zbog toga nije umanjila želja u njihovim srcima da budu dublje, čvršće i snažnije Božji. Zaželio im je sretan Božić i na sve njih nazvao Božji blagoslov. Potom je nazočnim prognanicima uručen novčani božićni dar Požeške biskupije.

KARITATIVNA AKCIJA MLADIH U POŽEGI „ISUS U PJEŠAČKOJ“

Mladi požeške župe sv. Terezije Avilske organizirali su 9. prosinca u centru grada Požega karitativnu akciju u došašću pod nazivom „Isus u pješačkoj“. Pridružila im se i župna molitvena zajednica Srce Marijino te molitvena zajednica S Marijom za život. Ovom akcijom mladi su željeli na poticaj pape Franje prigodom Svjetskog dana siromašnih i odluke biskupa Antuna Škvorčevića da se u Požeškoj biskupiji posebna pozornost siromašnima posveti od 19. studenoga do 17. prosinca, Nedjelje Caritasa promaknuti u javnosti trajni odnos župne zajednice, vjernika prema potrebitima, osobito onima koji materijalno osudjivaju. Akcija je namijenjena za jednu mnogočlanu obitelj sa šestero djece koja nastoji izgraditi svoj dom. Mladi su prolaznicima ponudili razne ukrasne predmete, čaj, kolače, palačinke te ulaznice za duhovni humanitarni koncert 22. prosinca pod nazivom „Božić u nama“. Spomenuta akcija i adventsko raspoloženje popratio je pjesmama vokalno instrumentalni sastav mladih župe sv. Terezije „Risus“. Prolaznici su se rado uključili u karitativnu akciju i svojom darežljivošću pomogli plemenitu nakanu mladih da se ovoga Božića pomogne mnogočlana obitelj imajući uvek pred očima Isusove riječi „Što god učiniste jednome od malenih, meni učiniste“.

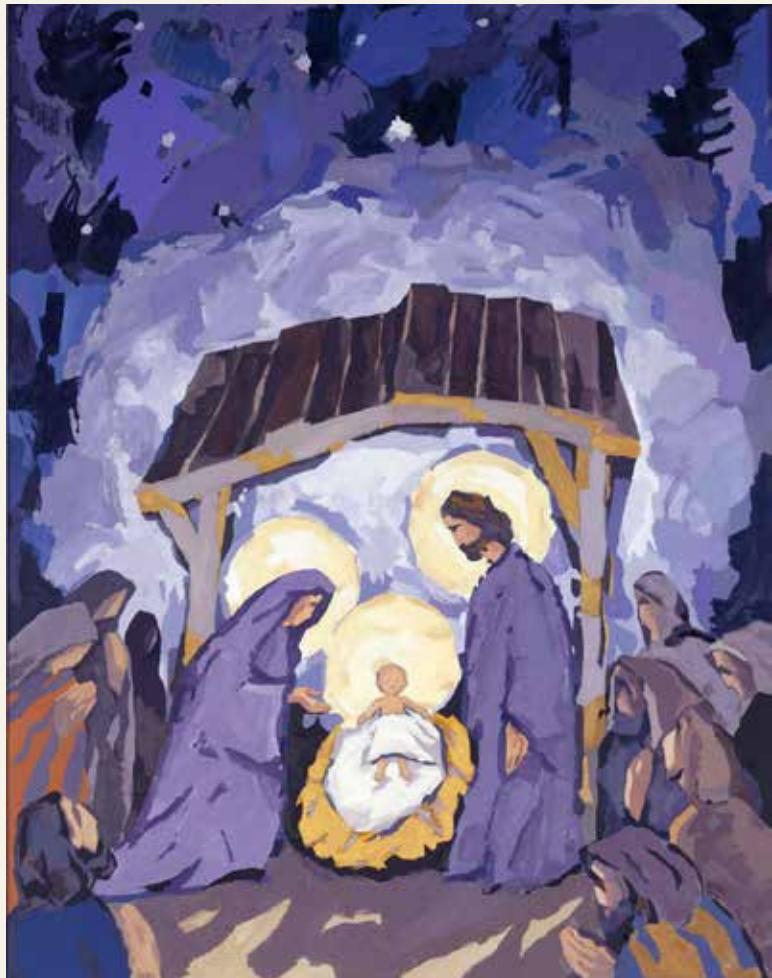
Obitelj Šmit darovala luk i krumpir

Obitelj Šmit iz Nove Kapele i ove je godine donirala veliku količinu krumpira i crvenoga luka. Dio je prosljeden caritasovoj kuhinji u Požegi koja svaki dan priprema 70-ak obroka. Drugi dio krumpira i luka prosljeden je župama pa će ih župni caritasi podjeliti potrebitima u svojim župama. (V.M.)

LITURGIJSKA GODINA B

Ukorak s liturgijskim vremenom

Josip Kraljević

BOŽIĆ – Svetkovina rođenja Gospodnjeg

Riječ iz šutnje, svjetlo u tamnom svijetu, život koji je jači od smrti. Božić nije tek ideja i nada, nego događaj koji je nepovratno obilježio ljudsku povijest. Vijest da se Bog brine za ljude, o kojoj govorи prorok Izaija u ulomku starozavjetnog čitanja, još nije doprila do svih ljudi. No, »stražari«, ljudi budnog srca i bistrog oka navežeju veliku radost. Postoji nuda, jer »Bog je kralj«, on svim narodima na svim krajevima zemlje poručuje da je tu da ih spasi. Pisac poslanice Hebrejima uvjerao nas da je Stari zavjet bio vrijeme obćenja i isčekivanja onoga što će se ostvariti utjelovljenjem Sina Božjega. Ivan u proslovu svog Evandjela poručuje da Bog onom istom Riječu kojom od vjeka izriče svoj vlastiti bitak, na početku vremena stvara svijet, i da je ta u punini vremena radi nas ljudi i radi našega spasenja. Riječ tijelom postala u Isusu iz Nazareta; i da nam ona više nikad neće prestati govoriti o Bogu koji nas ljubi neizmjernom ljubavlju. Kad nam se čini da Bog šuti, osobito u teškim životnim situacijama, Bog nam time poručuje da nam je u Sinu svome Isusu Kristu, u svojoj utjelovljenoj Riječi sve već rekao.

Blagdan slike Obitelji Isusa, Marije i Josipa

Što Sveta nazaretska obitelj može značiti današnjim obiteljima? Je li u Abrahamo ili Sirahovo doba sve bilo drugačije nego danas? Za starozavjetno čitanje može se odabrat uromak iz Knjige postanka ili iz Siraha. Tko danas o obitelji i njezinim članovima govorи poput Siraha? Je li u našoj civilizaciji dijete prestalo biti radost (ime »zak« znači »onaj koji se smije«) i postalo teret? Uromak poslanice Kološanima pokazuje kako svim poticajima različitim staležima u kršćanskoj zajednici prethodi tvrdnja da nas Bog poznae i ljubi. Iz toga proizlazi temeljno pravilo za zajednički život kršćana. Ljubav je vez koji sve povezuje i usavršuje. Gde se sluša Kristova riječ, tamo prebivaju mir i radost što dolaze od Boga.

Evandeoski uromak govori kako su Isusovi roditelji, pridržavajući se zakonskog propisa, donijeli dijete Isusa u hram da ga posvete Bogu i prinesu propisanu žrtvu. Po riječima starca Šimuna objavljeno je da se prvorodenac Isus ne vraća svojoj obitelji, kao drugi prvorodenici, nego kao »svjetlo na prosvjetljenje naroda, i slavu puka svoga izraelskoga«.

Bogojavljenje

Svjetlo u Bibliji označuje objavu Božje moći i slave, kao i njegovo spasonosno zahvaćanje u ljudsku povijest. Prorok Izaija u ulomku prvog čitanja navješta da je ostatku njegova naroda, nakon mračnih godina babilonskog sužanju, Bog povratkom u domovinu otvorio novi obzor nade. Apostol Pavao u ulomku poslanice Efezanimu tvrdi da Kristovom zaslugom i svi drugi narodi mogu sada biti dionicima te nade. U betlehemske djetetu skrivena je božanska istina i slava. Za razliku od židovskih pismoznanaca, koji znaju da će se Mesija roditi u Betlehemu, ali ne odlaze ga ondje potražiti, poganski mudraci s istoka pronalaze put do njega. Došli su k božanskem djetetu s darovima i otišli su od njega obdareni poslanjem da budu glasnici svjetla u tamnom svijetu. Zbog rođenja betlehemskeg djeteta ima nade za sve ljudi, uključujući i one najudaljenije. U euharistijskom slavlju trajno se događa to božansko-ljudsko primanje i davanje. Tamjan, zlato i smirna su znakovi kršćaninove vjere, odanosti i ljubavi.

Krštenje Gospodinovo

Isusovo krštenje na Jordanu, o kojem pripovijedaju sva tri sinoptika, također je događaj Bogojavljenja, epifanijski događaj. U njemu Bog Otac čovjeka Isusa, koji je stao u red grešnika i time, premda nevin, na sebe preuzeo njihove grijehе, naziva svojim ljubljenim sinom. Duh Božji koji na njemu počiva odvest će Isusa najprije u pustinju, zatim u Galileju, potom u Jeruzalem, i konačno na Golgotu, gdje će u snazi toga Duha podnijeti žrtvu za grijehе svijeta. U prvom čitanju prorok

opisuje poslanje Sluge Božjega, tajanstvenog proročko-kraljevskog lika, u kojem Novi zavjet prepoznaje trpećeg Mesiju Isusa Krista. Njega je Bog pomazao svim Duhom da svim narodima navijesti Božju vjernost i milosrđe. Isus je Jaganjac Božji koji oduzima grijehе svijeta. On nas poziva da mu predamo svoje grijehе.

Druga nedjelja kroz godinu

U starozavjetnom čitanju iz Prve knjige Samuelove slušamo kako je Bog odabrao i pozvao dječaka Samuela, kojega je prethodno njegova majka darovala na službu svetiju u Šilu. Poslušnost svoga mlađenčkog srca Božjoj riječi prorok Samuel će zadržati cijelog svog života, i prenosit će ljudima Božju riječ u zgodno i nezgodno vrijeme. Sličnu vjernost navještanju Božje riječi očitovat će i apostol Pavao, gorljivi pobornik kršćaninove slobode. Međutim, on je svjestan da je kršćaninova sloboda izložena opasnosti zlorabe i samovolje, osobito na području tjelesnosti i spolnosti. Tijelo je za njega čitav čovjek radi kojega je Krist umro i uskrsnuo, a tijelo kršćanina u krštenju je postalo ud Kristova tijela. Evandeoski uromak govori o pozivu prvih Isusovih učenika, od kojih je jedan bio Andrija, koji je odmah Isusu doveo svoga brata Šimuna Petra. Dovoditi Isusu uviđek nove učenike, dužnost je i današnjih kršćana.

Treća nedjelja kroz godinu

U prvom čitanju iz knjige proroka Jone govori se o obraćenju poganskog grada Ninive, koji je ovdje simbol svih poganskih naroda. Obraćenje je ponuda i dar milosrdnog Boga. Tko primi taj dar i vrati se k Bogu, osjeća da je Božja ljubav već otprije čekala na njega. Apostol Pavao u ulomku Prve poslanice Korintanima odgovara na konkretna pitanja i probleme korintiske zajednice u svezi braka i spolnosti. U isčekivanju ponovnog Kristova dolaska brak prestaje biti nešto apsolutno, a kršćanska bezbračnost nije povlačenje u vlastitu sigurnost, nego znak budućeg svijeta. Nisu samo loši kršćani nezadovoljni sa svojom Crkvom. Kad Bog zahvaća u ljudsku povijest, imamo pravo očekivati nešto veliko. Isus je propovijedao Evandjelje, navještaj je radosnu vijest o Božjem kraljevstvu. I sve do danas šalje svoje učenike da svuda po svijetu čine to isto. No, gdje je njihov uspjeh, gdje je Božja snaga? Već su Isusovi prvi učenici imali poteškoća s vjerovanjem u siromašnog i poniznog Mesiju. Jesmo li dobro čuli njegov poziv na obraćenje?

Četvrta nedjelja kroz godinu

U starozavjetnom čitanju iz Knjige Ponovljenog zakona Mojsije navješta da će Bog svom narodu podignuti proroka poput njega. Prorok je čovjek koji čuje ono što drugi ne mogu čuti - riječ Božju -, i koji to što od Boga čuje mora prenijeti drugima. On je, dakle, posrednik između Boga i ljudi. U novozavjetnom čitanju nastavljamo slušati Pavlov govor o braku i bezbračnosti započet prošle nedjelje, u kojem veli da je smisao kršćanske bezbračnosti u potpunu raspoloživosti »za ono što je Gospodnje«. U evandeoskom ulomku, koji govorи o tome kako je Isus jedne subote, na sveopće uđivanje svojih slušatelja, propovijedao u sinagogi u Kafarnaumu, evandelist ne kaže ništa o sadržaju Isusove propovijedi, već naglašava reakciju onih koji su je slušali: premda su osjetili moć Isusove riječi, nisu u nju povjerovali. Kad Isus govorи, značenje nije samo u onome što govorи, već i u činjenici da je on taj koji govorи, jer je on sâm Riječ Božja za nas. Njegov je govor moćan a riječ spasonosna; zbog toga zlodusi dršcu pred njim jer, premda ga mrze, znaju da je on »Svetac Božji«.

HODOČAŠĆE U LURD

O 160. obljetnici ukazanja Blažene Djevice Marije u Lurd, Požeška biskupija organizira

TREĆE BISKUPIJSKO HODOČAŠĆE U LURD
od 3. do 8. travnja 2018. godine.

Prijaviti se možete u župnim uredima najkasnije do 1. veljače 2018. godine.
Cijena hodočašća iznosi 3.000,00 kuna.

Peta nedjelja kroz godinu

U starozavjetnom čitanju slušamo Jobovu gorku jadikovku nad tegobnim i kratkotrajnim životom. Ona svjedoči da Stari zavjet nije ponudio odgovarajući odgovor na pitanje o smislu trpljenja, no unatoč tome ljudi se s pravom poziva na vjeru u Božju pravednost i milosrđe. U novozavjetnom čitanju apostol Pavao nas uvjera da je u nekim slučajevima potrebno odreći se svojih prava, ako će to biti na korist braći koja su slabija u vjeri. Život je izazovan. Često kažemo da nemamo vremena. Istina je: nemamo vremena za gubljenje, vrijeme našeg života je dragocjeno; a i kratko. Premalo je u životu samo hraniti se, raditi i spavati. Isus nam je pokazao da ljudski život treba biti služenje drugima: Bogu najprije, a onda bližnjima. On je tako živio; bolesne je ozdravljao a iz opsjednutih zloduge izgonio. Međutim, i njemu su kao čovjeku bili potrebi trenuci molitve u samoći, trenuci molitvenog zajedništva s Ocem.

Šesta nedjelja kroz godinu

Obredna čistoća u Starom zavjetu, o kojoj govorи uromak iz Levitskog zakonika, bila je preduvjet koji je čovjek morao ispunjavati da bi mogao sudjelovati u bogoslužju. Bolesti kao što je gubavost činile su čovjeka »nečistim« u obrednom smislu, što je imalo i svoje medicinsko opravdavanje da se sprječi širenje zaraze. U novozavjetnom čitanju apostol Pavao, odgovarajući na konkretno pitanje kršćana u Korintu smiju li jesti meso žrtvovano idolima, donosi novi primjer situacije u kojoj se kršćani trebaju odreći svog prava, odnosno svoje slobode, ako će to biti na korist njihovoj braći koja su slabija u vjeri. Evandeoski uromak govorи o Isusu ovu čudesnim izlječenjem nekog gubavca. Tim činom Isus je nesretnom gubavcu više od zdravlja tijela, vratio ljudsko dostojanstvo i mogućnost da u zajednici s ostalim članovima svoga naroda sudjeluje u bogoslužju. Isus nas u svakom misnom slavlju dotiče svojom riječu i liječi sakramentom svoga tijela i krvi.

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija
GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • UREDNIČKO VIJEĆE: Ivica Žuljević, Josip Kraljević, Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • LEKTOR: Miroslav Paulić
GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak • TISK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047
ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požeško Polje
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Razgovor s Davorom Huškom, pomoćnikom ministrike regionalnog razvoja i fondova EU

Davor Huška, pomoćnik ministrike regionalnog razvoja i fondova EU rođen je prije 52 godine u Pakracu. Odrastao je u roditeljskoj kući u selu Prekopakra pokraj Pakraca, gdje i danas živim sa svojom obitelji. Završio je Ekonomski fakultet u Osijeku te dvogodišnji poslijediplomski studij na istom fakultetu te stekao zvanje magistra znanosti. Sada završava prvu godinu trogodišnjeg poslijediplomskog doktorskog studija „Međunarodni odnosi“ u Zagrebu.

Hrvatski je branitelj koji se uključio u obranu svoga grada, a nakon razvojačenja se u Poreznoj upravi Pakrac. Nakon toga šest godina radi u PBZ d.d. Pakrac. Od 2001. do 2004. godine radi kao pročelnik za gospodarstvo i financije u Gradu Pakracu, a od 2004. do 2016. obnaša funkciju gradonačelnika. Paralelno je 2007. do 2011. zastupnik u Hrvatskom Saboru. Od veljače 2016. godine radi u Ministarstvu regionalnoga razvoja i fondova EU kao pomoćnik ministra, odnosno ministrike. Oženio se 1992. godine za Melaniju Delać iz Prekopakre s kojom ima četvero djece: Josipa, Luciju, Gabrijela i najstarijeg sina Matija koji se ove godine oženio te sa suprugom Leomima kćerku Katju.

* Kako i kada je došlo do Vašeg angažmana u politici?

U Hrvatsku demokratsku zajednicu sam se učlanio kada je osnovana u Prekopakri 12. 6. 1990. godine, a aktivno sudjelujem u njenom radu od 1998. kada sam postao član Poglavarstva Grada Pakraca i nedugo zatim zamjenik gradonačelnika (volontjer).

* Koji su Vas motivi vodili da se počnete baviti politikom?

Na aktivno bavljenje politikom motivirala me želja da se u Pakracu i okolini, poslije Vojno redarstvene akcije Bljesak i završetka Domovinskog rata, lokalna vlast započne aktivnije baviti obnovom gospodarstva i stvaranjem uvjeta za normalan život (komunalna i društvena infrastruktura je gotovo sva stradala u ratu). Odlučio sam s obitelji ostati živjeti i raditi u Pakracu i htio sam dati doprinos u tom procesu. Moram priznati da mi ni u primisli u to vrijeme nije bila politička karijera i sve što je kasnije uslijedilo.

*** Bili ste gradonačelnik Pakraca, grada koji je pretrpio velika materijalna razaranja za vrijeme Domovinskog rata, ali i grada čiji su stanovnici nosili svoje osobne tragedije i rane. Kako ste u takvim uvjetima uspijevali vrlo uspješno voditi svoj grad?**

objavio veliki članak pod naslovom „Pakrac se diže kao Feniks iz pepela“.

*** Koliko se posao pomoćnika ministrike razlikuje od posla gradonačelnika i koliko s te pozicije možete pomoći svome gradu, županiji i cijeloj Slavoniji?**

Pomoćnika ministrike se puno razlikuje od posla gradonačelnika, ali i iskustvo koje sam stekao kao gradonačelnik strašno mi puno pomaže i na ovom radnom mjestu. Prvih dana i noći kada sam postao pomoćnik ministra doslovce nisam spavao. Toliko toga se „otvorilo“ i postalo moguće za realizaciju i u Pakracu i u našim općinama i gradovima u našoj županiji da je izgledalo gotovo nevjerojatno. Ideje i planovi samo su mi „jurili“ po glavi. Tek sam u tim trenutcima video u kakvom smo vakuumu bili četiri godine prije toga, kada naši projekti nisu ili su jako teško prolazili u ministarstvima u Zagrebu. I hvala Bogu a bogme i načelnicima, gradonačelnicima ne samo naše županije nego čitave Slavonije pa i Hrvatske, brzo je i krenula realizacija čitavog niza projekata i aktivnosti, a što se najbolje vidi i danas kada slobodno mogu reći da se u ovom trenutku na području naše županije samo preko našeg ministarstva realiziraju projekti vrijedni više od milijardu i sto milijuna kuna, a gdje su još projekti drugih ministarstava i javnih poduzeća. Sve to skupa daje nam nadu da ćemo ove negativne trendove u Slavoniji preokrenuti, ali samo uz puno rada i zajedništva.

*** Što Vam je u tome poslu bilo najteže, a što Vas je posebno radovalo?**

Najteži dio posla bili su susreti i razgovori s roditeljima, ženama i djecom poginulih hrvatskih branitelja i civila u Domovinskom ratu. Pakrac je mal grad i gotovo svi smo se poznavali, s mnogima od poginulih branitelja sam se susretao za vrijeme rata, s mnogima od njih sam proveo djetinjstvo i mlađenčaku dob u Prekopakri i Pakracu, znao sam kako su se zaljubljivali, ženili, stvarali obitelji...i u jednom trenutku više ih nije bilo. Prestrašno.

*** Praktični ste vjernik. Što za vas znači svjedočiti vjeru u politici i je li to teško?**

Da, praktični sam vjernik. Tako sam odgojen od mojih roditelja, a zahvaljujući u najvećoj mjeri svojoj supruzi, tako i danas živimo i mi i naša djeca. Nije mi teško svjedočiti vjeru u politici jer sam okružen ljudima koji su manje-više isto vjernici kao i ja, a manjina koja to nije, nije nikada, barem javnou, osudivala naše prakticiranje vjere.

*** Kako prakticirate svoju vjeru?**

Vjeru prakticiram osobnim molitvama, odlaskom na misu, barem nedjeljom i, naravno, za blagdane. Poseban vjerski doživljaj su mi zornice. Na misu slavlja najčešće odlazim sa članovima obitelji. Supruga i ja smo, dok su nam te obvezе dopuštale, prakticirali i biskupska hodočašća i moram priznati da mi to zadnjih godina nedostaje i nastojat ćemo to što prije nastaviti jer smo se uvijek hodočašća (Vatikan, Mariazell, Lurd, Sveti Zemlja i ona po

Hrvatskoj) vraćali „punih baterija“ i spremni za nove životne izazove.

*** Imate li sveca zaštitnika i kojem se duhovnom velikana posebno divite?**

Mi u Pakracu, Prekopakri i okolini štujemo Svetog Josipa, kao našeg svetca zaštitnika. Svjedoče tome i imena članova naše obitelji: naš najmlađi sin Josip, moj pokojni otac Josip, moj brat Josip, suprugin otac Josip. Duhovni velikan našeg doba kojeg bih izdvojio je po meni daleko ispred svih Sveti Otac papa Ivan Pavao II. Osobno me oduševio njegov odnos prema običnom čovjeku, njegova jednostavnost, duboka duhovnost te jednostavnost i snaga njegovih poruka.

*** Iz kraj možete li uputiti jednu političko-božićnu poruku čitateljima Zajedništva?**

ZAJEDNIŠTVO! To je najljepša, najvažnija i najjednostavnija poruka koju želim uputiti svima nama u ovo božićno vrijeme. To je ono što nam treba, to je ono što krasi nas Hrvate i katolike, ali u pravilu onda kada je najteže, ali i ono što je brzo prestanemo njegovati kada dođu bolja vremena. Molim dragog Boga i sav naš hrvatski narod da to zajedništvo prakticiramo stalno, i u zlim i u dobrom vremenima. Ništa nas ne košta, ne iziskuje veliki napor, a tako je lijepo uživati u njemu. Želim vam svima da i ovaj Božić provedete u zajedništvu sa svojom obitelji, sa svojim prijateljima, štujući i ljubeći druge ljudi, dragog Boga i malog Isusa i našu jedinu Domovinu Hrvatsku.

KRŠTENJA DJECE U VIŠEČLANIM OBITELJIMA

KRŠTENJE PETOG DJETETA OBITELJI IVANKOVIĆ U PLETERNICI

Užupu sv. Nikole Biskupa u Pleternici biskup Antun Škvorčević 16. prosinca tijekom euharistijskog slavlja krstio je dječaka Antu, peto dijete u obitelji Stjepana i Marijane Ivanković. Na početku misnog slavlja biskup je pozdravio nazočne i podsjetio da je danas kvatreni dan, što znači dan posebne molitve. Kazao je da je ljubav kao dar Božji molitvena nakana kvatrene subote pred treću nedjelju došašća. Na poseban način pozdravio je supružnike Ivanković koji su donijeli na krštenje svoje dijete, čestitao im i zahvalio što su povjerovali ljubavi plodnog života. Pozvao je nazočne na molitvu da ljubav ovih supružnika, povezana sa žrtvom, bude i dalje plodna i u odgoju djece i na svaki drugi način, te da Pleternica bude bogata tim najvećim bogatstvom.

U homiliji biskup se osvrnuo na naviješteno Božju riječ u kojoj pisac Knjige mudrosti u prvom čitanju baca pogled unatrag i kaže kako je povijest njegova naroda puna velikih ljudi. Kazao je da prema starozavjetnom mudracu veliki ljudi nisu oni

koji su stekli materijalno bogatstvo, niti oni koji su ostvarili vojne pobjede i tome slično, nego ljudi poput Ilike proroka. Njegova je veličina u tome što je bio vatreñ čovjek, ali ne u smislu da je lako planuo i svađao se sa svima oko sebe, nego da je volio Boga žarkom ljubavlju te je i sve drugo što je u životu radio činio na temelj i cjelovit način, a ne mlako i površno. Kazao je da su vatreñi kola na kojima je bio uzet na nebo bila znak da je vatra njegove ljubavi za Boga bila moćnija i od smrti. Podsjetio je da se vatra Ilijine ljubavi nije ugasila nakon njegova odslaska s ovoga svijeta, nego je nastavila gorjeti u srcima vjernih Židova i da su rabini tu njihovu vjerničku gorljivost pretoci u vjerojanje da će se prije Mesijina dolaska Ilija vratiti na zemlju, što potvrđuje i današnji evandeoski ulomak u kojem učenici Isusu postavljaju pitanje o ponovnom Ilijinom dolasku. Odgovarajući na njihov upit, Isus je ustvrdio da se Ilija već pojavio u varenosti kojom je djevelao Ivan Krstitelj i ujedno im navjestio da će i on kroz vatu trpljenja prijeći u slavu.

U KRAPJU KRŠTENO PETO DIJETE OBITELJI ALAR

Utreću nedjelju došašća, 17. prosinca biskup Antun Škvorčević poohodio je župu sv. Antuna Padovanskog u Krapji i pod euharistijskim slavljem krstio djevojčicu Miju, peto dijete u obitelji Alana i Tanje Alar. Pozdravljajući na početku misnog slavlja nazočne vjernike, biskup

kuge ona božićna radost za koju se u došašću pripravljamo. Rekao je da toj radosti danas posebno doprinosi obitelj Alar koja je donijela na krštenje svoje peto dijete, čestitavši joj i zahvalivši što se opredijelila za služenje životu našoj domovini Hrvatskoj.

U homiliji biskup Antun je rekao da je prolazeći Krapjem primijetio da su neke, nekoć prekrasne drvene kuće, sada oronule i propadaju jer više nema onih čije bi se ruke po-

brinule da one i dalje ostanu lijepo. Ustvrdio je kako je to teško gledati, ali da je još teže kad čovjek počne propadati u dubini svog bića, u svom srcu i savjesti. Ivan Krstitelj je služitelj čovjekove obnove. Dok se zeloti u njegovo doba lačaju oružja da iz svoje zemlje istjeraju okupatore Rimljane, a farizeji i pismoznaci zalažu za neki oblik kompromisa s Rimljanim, Ivan Krstitelj poručuje da se stanje u zemlji ne može promijeniti izvanski putem, nego samo obraćenjem. Obraćenje je hrabrost sebi pogledati u oči i spremnost promijeniti ono što uvidimo da je zlo u našem životu, rekao je biskup, pozavši nazočne da se ovog došašća ne bave onim što drugi oko njih rade, nego svojim vlastitim obraćenjem, da se uz Božju pomoć oslobole vlastete sa petotom zlom i negativnošću te da ne dopuste da živi tijelom, budu mrtvi duhom. Pohvalio je roditelje Alar što su svojim opredijeljenjem za peto dijete posvetovali obrazec, vjernost Bogu i životu.

Dodao je da se uvijek raduje krštenjima djece u brojnim obiteljima jer one time svjedoče kako u Hrvatskoj postoje ljudi koji vjeruju ne samo

biološko-tjelesnom životu, nego i onom životu koji se u nama ostvara, snagom Isusova Duha i moću njegove ljubavi, pobednice nad smrću. Zahvalio je roditeljima što su se opredijelili biti suradnicima Božjim u njegovu djelu stvaranja novog života i krsne preobrazbe, te im poručio da zbog toga budu ponosni. Nazočne pak vjernike pozvao je na molitvu da se po zagovoru sv. Antuna supružnici u našoj domovini odupru protuzivotnom mentalitetu, povjeruju životu i prihvataju brojno potomstvo.

Na svršetku misnog slavlja biskup

je roditeljima novokrštene

Mije čestitao na krsnom preporodenju

njihova petog djeteta te izrazio

radost što su se i oni pridružili za

jednici obitelji s brojnom djeecom u Požeškoj biskupiji.

Živjelo se tada skromnije, ali radosnije

Zupa Gornji Lipovac, kako ovdje kažu Matičević ili Matičevac, nekada je bila gusto naseljena. Selo Matičevac imalo je i osmogodišnju školu. Danas, na žalost, ima samo nekoliko daka. Od napućenog sela ostalo je svega pedesetak žitelja. Mladi odlaze, stari umiru. Priča je to kakvu bismo mogli ispričati u puno slavonskih sela.

Oltarnik iz 1896. godine

Početkom prosinca kad se snijeg zaigravao pahuljcama po Gornjem Lipovcu i okolnim brdima, posjetili smo ovo ljeđpo, ali vrlo tiho selo. Tek iz kojeg dimnjaka sukljao je dim i odavao da tu još ima života. Svratili smo do 64-godišnje Magdalene Šarić, koja, uz još nekoliko žena, vodi brigu o uređenju župne crkve Presvetog Trojstva u kojoj je sve

manje vjernika. Pokazala nam je i vrijedne oltarnike, među njima i jedan iz 1896.g. Naša sugovornica djevojački se prezivala Matičević, kao i selo. Danas je sve manje Matičevića i sve manje stanovnika. Magdalena je neke stare pjesme koje su se do danas sačuvale i pjevale u selu zapisala neka ostanu kao uspomena onima koji će ostati ili se danas-sutra vratiti u selo. Međutim, bez obzira na skroman broj mještana i ovdje se s jednakom radosti pripravljaju za Božić koji je Hrvatima uvijek bio blagdan obitelji, radosti, okupljanja oko pradjedovskog ognjišta, blagdan nezaboravnog ugodaja i uvišenih čuvstava.

– Cijeli život sam provela u Gornjem Lipovcu. Moram se prisjetiti davnih zima u našem kraju, s puno snijega. Zornice su bile dio svakodnevног prosinačkog života. Prve su

prema župnoj crkvi isle bake. „Pratile“ su snijeg kojeg je znalo biti i preko pola metra. Nije bilo struje pa su put osvjetljavale „skalama“ i fenjerima. Kad bi one „propriile“, mi djeca bismo isli za njima, a mlađih je bilo puno selo. Odzvanjala je naša crkva prekrasnim hrvatskim adventskim pjesmama. Vjernika je bilo toliko da smo mi djeca, stojeći naprijed, govo gurali župnika prema oltaru jer nije bilo mjesta. U to vrijeme žene su nosile narodnu nošnju. U adventu, kao i u korizmi, nosile su „zagaseite“ boje: tamnoplavu, ljubičastu i sl. Kolo se u to vrijeme nije igralo i nije bilo pjesme. Mladi bi se okupljali „kod križa“, zabavljali igranjem „lončića“, „širi šape“ i sl. Više smo postili i molili nego danas – prisjeća se Magdalena.

Ukrašavanje božićnog drvca

I u Gornjem Lipovcu sijala se pšenica i to na svetu Barbaru, pomalo se uređivala kuća, neki su čak i „krečili“. Budući da je bio zemljani pod, on se prije metenja polijevalo vodom da se ne prasi. Kroz tri dana Božića nije se melo. Nisu se radili ni teži poslovi. Ogrjev se uvijek pripremao ranije, kao i hrana za blago u staji, pa se „preko Božića“ samo odlazilo nahraniti i napojiti životinje. Neke obitelji već tada su imale bor na Božić, a većina je odlazila u obližnje šume po smreke.

– Ukrašavali smo drvce drugačije nego danas. Ako je bilo kuglica, bile su isključivo staklene, ali najviše smo koristili orahe, jabuke, zvjezdice od „pozlate“, „mačke“... Na Badnjak se odlazilo na zornicu, poslije toga odvijale su se završne pripreme za Božić,

pekli su se kolači, pripremala posna Badnja večera (grah-salata, krumpir-salata, „paradajz-juha“, dok su si neke obitelji mogle priuštiti i ribu). Zatim bi se u jednoj posudi donijelo sjemenja od svega onoga što se sijalo u polju i to bi se izmiješalo. Potom bi se svi ukućani okupali i presvukli. Na stol bi stavili samo stolnjak. Najstarija osoba u kući odlazila bi onda po slamu. Dotle se u jednu čašu uspe mješavina pripremljenog zrnja i u sredinu čaše stavi svijeća trobojnica te se postavi na stol, ali se ne pali do večere. U to se domaćin vrati sa slamom i govori: „Fajlen Isus i Marija“. Mi odgovaramo: „Navik Isus i Marija“. Domačin zatim kaže: „Evo, ja dodoh i vama doneos!“ Mi pitamo: „A šta si ti nama doneo?“ On odgovara: „Doneo sam žitu rod, marvi plod, nama mir i blagoslov!“ Mi ga zaspemo zrnjem koje se prospere po cijeloj kući. Kad je domaćin spustio slamu na tlo, raširili smo je te se po njoj valjali. Nekoliko strukova slame stavljalo se pod stolnjak u obliku križa. Pod stolnjak se stavljala i „lemojzina“, koja se tijekom Božića nosila u crkvu. Zatim se zapalila svijeća, slijedila je molitva i večera. Prijе večere je svatko morao pojesti malo meda s bijelim lukom i kruhom. Smatralo se da će to štititi ukućane od svakog zla – priča Magdalena.

Muškarci su toga dana pili medenu rakiju. Poslije večere zapaljena svijeća poklopila bi se u čašu sa zrnjem. Žitarica koja bi se najviše nahvatala na svjeću iduće godine će, smatralo se, najbolje rodit. Poslije večere sve bi se mrvice iz tanjura i sa stola pokupile, nisu se smjele bacati. Nakon večere nije se islo spavati nego su se pjevale hrvatske božićne pjesme i spremalo se na ponoćku poslije koje je igralo veliko slavonsko kolo. Oni koji nisu bili pospani još su navraćali rođacima i prijateljima čestitati Božić. Budući da je riječ o blagdanu obitelji, prvi dan Božića provodio se kod kuće, u krugu obitelji. Drugog i trećeg dana Božića odlazilo se rođacima i prijateljima u čestitanje.

– Živjelo se tada skromnije, ali zadovoljnije i radosnije – zaključuje Magdalena.

